4. 1970

kuurojen lehti

tidskrift för döva

75. vuosikerta
årgång

Salintäyteinen juhlayleisö seuraa rouva Aura Ahlbäckin esitystä yhdistyksen vaiheista.

Torsten Rikström saa kunniakirjan rouva Ahlbäckiltä. Keskellä Carl-Erik Martola.

Helsingin Kuurojen Yhdistyksen merkkipäivä

Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä oli maaliskuun 14 päivänä 75-vuotispäivän merkeissä iltapäivällä vastaanottotilaisuus kahvitarjoiluineen. Saman päivän iltana Stockmannin tavaratalon ravintolassa oli järjestetty juhlatilaisuus. Yleisömeren asetuttua paikoilleen aloitettiin ohjelma »Finlandia»-laululla, viittomakuoroa johti rouva Eija Auvo. Kansallispukuihin sonnustautuneiden nuorten kuurojen ylväästi esittämä laulu herätti yleisössä ihastusta.

Seremoniamestarin ominaisuudessa Carl-Erik Martola kuulutti seuraavaksi ohjelmaksi tervehdyspuheen. HKY:n puheenjohtaja Torsten Rikström lausui yleisön sydämellisesti tervetulleeksi HKY:n 75-vuotiskahvitilaisuuteen, sekä ilmaisi ilonsa yleisön runsaasta läsnäolosta. Sen jälkeen rouva Liisa Kauppinen lausui runon tyylikkäällä pehmeästi kaartuvalla viittomakielellä, yleisö seurasi mielenkiinnolla esitystä.

Kouluneuvos Elias Niskasen pitämässä juhlapuheessa todettiin muunmuassa, että sosiaaliset näkökohdat ovat nykyään entistä enemmin parantuneet, sillä suurin osa aistiviallisista on jo sosiaalihuollon tarkkailun alaisina. Rakennusneuvos Runo Savisaari toimi tulkkina.

Seuraavat kuurojen parissa työskentelevät henkilöt saivat HKY:n kunniakirjat:

— Ensimmäinen pelastusarmeijan kuurojen työntekijä, majuri Ragnhild Lönnfors pitkäaikaisesta kuurojen hyväksi suoritetusta palveluksesta. Hänen työhönsä sisältyi koko Suomea käsittävä matkaesitelmien sekä hengellisten tilaisuuksien pito sekä tulkkina toimiminen tärkeissä virastoissa. On

Jatkuu siv. 2

Brigadööri Meri Kruhse kiittää yleisöä saatuaan kunniakirjan.

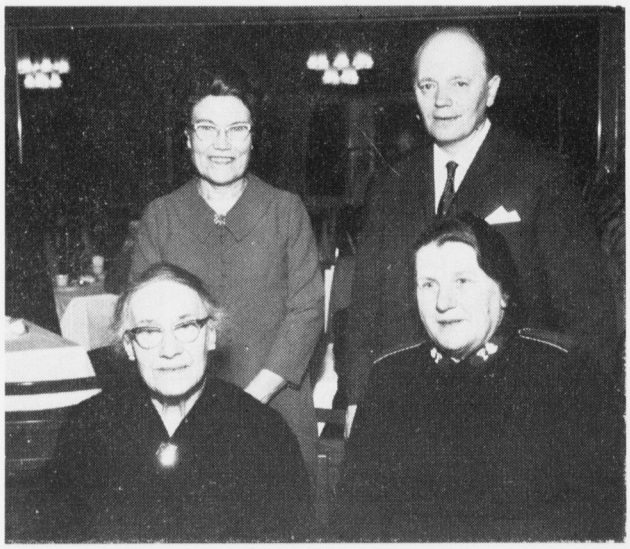

Kunniakirjojen saajat, takana Aura Ahlbäck ja Torsten Rikström, edessä Ragnhild Lönnfors ja Meri Kruhse.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

75 vuosikerta 1970

N:o 4

Toimitus
Expedition
Markkulantie 3, Hämeenlinna. Postiosoite: Lokero 62 Hämeenlinna. Puh. 24 289.

Julkaisija
Utgivare
Suomen Kuurojen Liitto r.y. — Finlands Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja
Huvudredaktör
Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri
Red.sekr.
Jarmo Narmala, Lokero 62 Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja
Svenskspr. red.
Rea Stadius
Minna Canthinkatu 1 A 11
Helsinki 25

Toimituskunta
Redaktionskommitté
Aura Ahlbäck, Soile Hämäläinen ja Ragnar Östman.

Tilaushinta
Prenumerationspris
1/1 vsk kotimaassa ja Pohjoismaissa 12:—, ulkomaille 14:—. Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä edellisen kuukauden 7 päivään mennessä. Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 638 154.

Puheenjohtaja
Rak.neuv. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja
Agrologi Jaakko Väisälä, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 638 154.

Rahastonhoitaja
Ekonomi Eero Laamanen, Liisankatu 27 E 10, Helsinki 17. Puh. 882 163.

Kuurojenkonsulenteista

on tämän lehden palstoilla kirjoitettu moneen kertaan. On kuitenkin syytä palata tähän tärkeään asiaan yhä uudestaan ja uudestaan niin kauan, kunnes liittomme pyrkimys johtaa tulokseen. Muistin virkistämiseksi lienee syytä palauttaa mieliin, että sosiaaliministeriölle ja sosiaalihallitukselle on liiton taholta tehty esityksiä kuurojenkonsulenttien toimien perustamiseksi vuosina 1961, 1962, 1966, 1967 ja 1968.

Koska edellä mainitut esitykset eivät ole johtaneet tulokseen, kävi liiton ja kuurojenpappien yhteinen lähetystö viime maaliskuun 16. päivänä sosiaalihallituksen pääjohtajan luona selostamassa tilannetta esittäen, että sosiaalihallitus ryhtyisi kiireellisesti toimenpiteisiin neljän kuurojenkonsulentin toimien perustamiseksi vuoden 1971 alusta. Sosiaalihallitukselle jätetyssä kirjelmässä todettiin muun muassa, että kuuroja palvelevan nykyisen huoltohenkilöstön määrä ei ole riittävä eikä koulutus kaikilta osin sopiva sekä lisäksi, että maamme on muihin pohjoismaihin verrattuna tässä asiassa huomattavasti jäljessä. Kuurojenkonsulenttien koulutuspohjaksi kirjelmässä esitettiin sosionomin, alemman oikeustutkinnon tai muun vastaavan korkeakoulututkinnon pätevyyttä. Tämän lisäksi olisi konsulenteille järjestettävä 4—6 kk:n pituinen lisäkoulutus kuuroja koskevissa erityiskysymyksissä ja viittomakielessä. Konsulenttien tehtävien tarkempaa määrittelyä varten sekä asiaan liittyvien kysymysten valmistelemiseksi liitto esitti asetettavaksi erityisen toimikunnan, johon liitto tarvittaessa on valmis nimeämään jäsenensä.

Keskustelun kuluessa totesi pääjohtaja Lahtinen, että kuurojenkonsulenttien tarve on ilmeinen. Asian hoitaminen valtion byrokraattisen koneiston avulla on kuitenkin vaikea. Tämän vuoksi on paikallaan, että asia saatetaan mahdollisimman laajasti suuren yleisön tietoon ja keskustelun alaiseksi. Liiton puolesta todettiin, että tähän ollaan käytettävissä olevien voimien puitteissa halukkaita ja valmiita.

Koska koko kansan informoiminen tässä asiassa on ylivoimainen tehtävä, Kuurojen liitto vetoaa kaikkiin tämän lehden lukijoihin, että jokainen omalta osaltaan tekisi konsulenttien tarpeen tunnetuksi omassa ympäristössään informoiden erityisesti kansanedustajia, valtioneuvoston jäseniä, asiaan vaikuttavia virkamiehiä sekä muita, joiden sana painaa. Toivottavaa olisi, että tiedotusvälineet mahdollisimman laajasti saataisiin asiaan mukaan.

Kuurojenkonsulenttien saaminen on nyt meidän kaikkien yhteinen asia ja tehtävä.

Kuurojen Liiton kirje sosiaalihallitukselle konsulenttiasiassa

Kuurojenkonsulentteja koskeva asia on ollut vireillä jo varsin kauan. Tällaisten huoltohenkilöiden tarve on ollut ilmeinen jo vuosikymmeniä. Varsinaisen esityksen asiassa teki Kuurojen Liitto ensimmäisen kerran kesäkuussa v. 1961 sosiaaliministeriölle. Esitys toistettiin seuraavana vuonna. Maaliskuussa v. 1966 liitto kääntyi jälleen sosiaaliministeriön puoleen asiassa. Tällöin luvattiin tutkia mahdollisuuksia raha-automaattivaroista annettavan toiminta-avustuksen lisäämista siinä määrin, että liitto voisi palkata asianomaiset toimihenkilöt. Liitto ilmoitti olevansa tällaiseen ratkaisuun valmis. Asiaa käytiin liiton toimesta selostamassa myös Raha-automaattiyhdistyksen hallitukselle. Varoja ei kuitenkaan ole tähän tarkoitukseen saatu. Koska tämäkään esitys ei johtanut tulokseen, kääntyi liitto uudelleen kirjeellä sosiaaliministeriön puoleen maaliskuussa v. 1967. Jäljennös tästä kirjeestä seuraa oheisena. Sosiaalihallituksen perustamisen jälkeen on liitto tehnyt asiassa esityksen sosiaalihallitukselle viitekirjeellä lokakuussa v. 1968. Koska kuurojenkonsulenttien tarpeellisuus on maassamme aivan ilmeinen ja koska mikään edellä mainituista esityksistä ei tähän mennessä ole johtanut myönteiseen tulokseen, liitto kääntyy asiassa uudelleen Sosiaalihallituksen puoleen ja esittää kaiken aikaisemmin asiassa esille tuomansa lisäksi ja täydennykseksi seuraavaa.

Kuuroja on maassamme yhteensä noin 4700. Osa heistä tulee jokapäiväisessä elämässä jotakuinkin itsenäisesti toimeen tarviten viittomakielentaitoista tulkkia vain erityisissä tapauksissa. Osa taas, varsinkin sellaiset, joiden kieli-invaliditeetti on vaikea ja jotka asuvat maaseudulla eristettyinä muista kuuroista ja olemassaolevasta kuurojen huoltohenkilöstöstä, tarvitsee varsin usein ja kipeästi viittomakielen taitoisen huoltohenkilön apua mitä moninaisimmissa kysymyksissä.

Tällä hetkellä on sellaista henkilöstöä, joka rajoitetusti ja sivutoimisesti sekä oman toimensa ohella pyrkii auttamaan kuuroja, seuraavasti:

1. Kuurojenpappeja on maassamme valtion palkkaamina neljä. Ottaen huomioon heidän varsinaisen tehtävänsä, piiriensä suuruuden ja heidän huoltokoulutuksensa puutteellisuuden, on todettava, että he voivat vain varsin rajoitetusti palvella kuuroja huoltoon liittyvissä kysymyksissä.

2. Seurakunnat ovat suuremmissa kaupungeissa palkanneet diakonissoja kuurojen työhön. Heitä on tällä hetkellä yksinomaan kuurojen huollon alalla toimivia viisi ja lisäksi on yksi diakoni. Lisäksi ovat eräät seurakunnat palkanneet ns. aistiviallisdiakonissoja, joiden toimikenttään kuuluvat kuurot, sokeat ja vajaakykyiset. Näitä on tällä hetkellä viisi. Tämä työntekijäryhmä palvelee kuuroja varsin kiitettävästi, mutta koko ongelmaa ei tätä tietä voida ratkaista, lähinnä seuraavista syistä. Seurakuntien työntekijät voivat toimia vain oman seurakuntansa alueella. Diakonissojen koulutuksen sisältö ei kata koko huollon kenttää. Erään tilaston mukaan em. seurakuntien alueella asuu noin 1400 kuuroa, joka luku ilmaisee, että tämän palvelun ulkopuolelle jää suurin osa kuuroista.

3. Pelastusarmeijalla on kaksi aistiviallisupseeria, joiden toimialaan siis kuuluvat myös sokeat. Koska heidän toimialueenaan on koko maa, ei heidän panoksensa koko maan kuuroja silmällä pitäen voi olla kovin suuri.

Edellä mainittujen lisäksi joutuvat luonnollisesti kuurojen omaiset, jotka tuntevat kuurojen ongelmia ja toisinaan taitavat ainakin jonkin verran viittomakieltä, toimimaan kuurojen apuna. Tämä toiminta on vapaaehtoista ja satunnaista eikä sitä ole luonnollisestikaan kaikkialla saatavissa.

Kaikissa muissa Pohjoismaissa on kuurojen huolto paljon pitemmällä kuin meillä. Ruotsissa on toiminut viisi valtion palkkaamaa kuurojenkonsulenttia vuodesta 1938 alkaen. Tällä hetkellä on olemassa suunnitelma, jonka mukaan joka lääniin saataisiin henkilö kuurojen huoltoa varten. Tätä suunnitelmaa on jo osittain toteutettu. Tanskassa on sosiaaliministeriön alaisena 9 kuurojenkonsulenttia, joiden toimialaan kuuluu kuurojen huolto kokonaisuudessaan. Norjassa on tällä hetkellä yhteiskunnan palkkaamia kuurojenkonsulentteja kolme ja lisäksi muuta huoltohenkilökuntaa.

Edellä esitetyn perusteella Suomen Kuurojen Liitto esittää, että sosiaalihallitus ryhtyisi kiireellisesti toimenpiteisiin neljän kuurojenkonsulentin toimen perustamiseksi vuoden 1971 alusta.

Kuurojenkonsulenttien tehtäväala tulisi liiton käsityksen mukaan sisältämään huolto-, kuntoutus-, neuvonta- ja muut sosiaaliset tehtävät sekä lisäksi tulkkina toimiminen. Käytännössä on todettu, että erityisesti on olemassa avun ja neuvonnan tarvetta lainsäädäntöön, työhönsijoitukseen, perheneuvontaan ja oikeudellisiin asioihin liittyvissä kysymyksissä. Lisäksi voidaan mainita informaatiotoiminta ennakkoluulojen poistamiseksi.

Kuurojenkonsulenttien koulutuspohjaksi liitto esittää sosionomin, alemman oikeustutkinnon tai muun vastaavan korkeakoulututkinnon pätevyyttä. Tämän lisäksi olisi konsulenteille järjestettävä 4—6 kuukauden pituinen lisäkoulutus kuuroja koskevissa erityiskysymyksissä ja viittomakielessä.

Kuurojenkonsulenttien tehtävien tarkempaa määrittelyä varten sekä asiaan liittyvien kysymysten valmistelemiseksi liitto esittää asetettavaksi erityisen toimikunnan, johon liitto tarvittaessa on valmis nimeämään jäsenensä.

HELSINGIN YHDISTYKSEN

Jatkoa 2:lta kansisivulta.

huomattava se seikka, ettei siihen aikaan ollut sisaria eikä konsulentteja, mitä meillä nyt on, joten hän joutui suorittamaan kaikki sosiaaliasiat.

— Brigadööri Meri Kruhse 30 vuotisesta kuurojen hyväksi suoritetusta palvelevasta työstä toimialueena koko Suomi.

— HKY:n puheenjohtaja Torsten Rikström monivuotisesta yhdistystoiminnasta. Hänen todettiin syventyneen uhrautuvalla lämmöllä työhönsä.

— Kirjaltaja Aura Ahlbäck Suomen kuurojen hyväksi tehdystä monivuotisesta yhdistystoiminnasta sekä kulttuuripäivien perustamisesta ja niiden kunniakkaasta eteenpäin viemisestä.

— Johtaja Paul Miettiselle ojennettiin HKY:n johtokunnan anomuksesta Suomen Kuurojen Liitto r.y:n pronssinen ansiomitali monivuotisesta toiminnasta yhdistyksen piirissä. Hän on toiminut bridgekerhossa sen perustamisvaiheista lähtien. Bridgekerho viettää 20-vuotisjuhlaa maaliskuun 28 päivänä 1970.

Suomen Kuurojen Liiton puheenjohtaja, rakennusneuvos Runo Savisaari esitti liiton tervehdyksen ja valaisi, viitaten kouluneuvos Niskasen sanoihin, kuurojen tilannetta nykyään.

Helsingin kaupunginvaltuuston jäsen, HKY:n huoneistokomitean jäsen, rovasti Vilho Närhi esitti Helsingin seurakuntien puolesta tervehdyksen sekä kertoi mahdollisesti vastaisuudessa kuurojen hyväksi suoritettavista sosiaalisista parannuksista. Kunniakirjojen jaon jälkeen oli vuorossa kahvitarjoilu ja vapaa seurustelu.

Kahvinjuonnin jälkeen seurasi rouva Aura Ahlbäckin laatima lyhennetty yhdistyksen historiikki. Historiikissa ilmaistiin mm. ihailu Stadius-suvulle sen toiminnasta kuurojen parissa. Nykyiselle HKY:n johtokunnan jäsenelle Rea Stadiukselle ojennettiin kiitoksen osoituksena kukkakimppu. Historiikissa mainittiin, että hänen isoäitinsä valtioneuvoksetar Julia Stadius ja isänsä Walter Stadius olivat yhdistyksen perustajajäseniä, Walter Stadiuksen ainoasta tyttärestä Rea Stadiuksesta on tullut innokas kuurojen työn edistäjä.

Juhlan päätteeksi esitti viittomakuoro rouva Eija Auvon johdolla »Rakastan Sinua Elämä»-laulun ja juhlaa jatkettiin vielä parin tunnin ajan leppoisan seurustelun merkeissä.

HKY:n johtokunnan valitseman juhlakomitean kokoonkutsujina olleille Aura Ahlbäckille, Rea Stadiukselle ja Carl-Eric Martolalle lämpimät kiitokset HKY:n puolesta, he suoriutuivat erittäin kiitettävästi juhlajärjestelyistä.

H. H-joki

Liittomme edustajakokous

Suomen Kuurojen Liiton edustajakokous pidettiin maaliskuun 15. päivänä Helsingissä Haagan Hotelli- ja ravintolaopiston auditoriossa, joka erinomaisesti soveltuikin kokouksenpitoon porrasmaisesti nousevien istuinrivien takia. Kokouksessa oli edustettuna liiton 39 jäsenyhdistyksestä 37 yhteensä 44 edustajalla. Kokouksen puheenjohtajana oli pastori Eino Savisaari Turusta ja sihteerinä rouva Liisa Kauppinen Helsingistä.

Liiton toiminta- ja tilikertomuksen hyväksymisen yhteydessä esitettiin arvostelua liiton sisäisen tiedotustoiminnan takia, muuten kertomukset hyväksyttiin muutoksitta ja tilivelvollisille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Liiton puheenjohtajaksi valittiin edelleen yksimielisesti rakennusneuvos Runo Savisaari ja erovuorossa olevista hallituksen jäsenistä valittiin uudelleen toimitusjohtaja Jarmo Narmala Hämeenlinnasta. Kieltäytyneen liiton toiminnanjohtajan Jaakko Väisälän tilalle hallitukseen valittiin vaatturi Esko Sänkiniemi Turusta ja uusina jäseninä rouva Eija Auvo ja maisteri Kalevi Miettinen, molemmat Helsingistä. Viimeksimainittu valittiin hallituksesta eroa pyytäneen maisteri Elo Suomelan tilalle jäljelläolevaksi toimikaudeksi. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen maisteri Urho Saukkonen ja ekonomi R. Lindström.

Jäsenyhdistysten lähettäminä keskustelukysymyksinä käsiteltiin seuraavat esitykset:

— Kuurojen Lehden painattaminen Kirjapaino Surduksessa. Keskustelun jälkeen todettiin liitolle olevan edullisinta painattaa lehti nykyisessä paikassa.

— Ammattikoulusta poispäässeiden kuurojen työnsaantivaikeudet; keskustelussa todettiin vaikeuksien olevan yleisiä niin kuulevien kuin kuurojenkin keskuudessa.

— Kuurojenkonsulenttia koskevaan tiedusteluun vastasi liiton puheenjohtaja selostaen tehtyjä toimenpiteitä. Keskustelussa tähdennettiin asian kiireellisyyttä ja tärkeyttä ja päätettiin lähettää lähetystö heti seuraavana päivänä sosiaalihallituksen pääjohtajan luokse kiirehtimään päätöstä liiton tekemään esitykseen konsulenttien saamiseksi.

— Televisio-ohjelmien tekstityksestä esitettiin toivomuksia, jotka jätettiin liiton hallitukselle edelleen Yleisradiolle esitettäväksi.

— Liiton sääntöihin esitettiin tehtäväksi tarkennus, jonka mukaan päätoimisesti liiton palveluksessa oleva ei saisi kuulua hallitukseen. Esitys sai kannatusta ja sääntöjenmuutosehdotus tulee esille seuraavassa edustajakokouksessa.

— Ehdotus edustajakokouksen pitämiseksi tästä lähin lauantaisin sai varauksettoman kannatuksen.

Kokouksen päätyttyä osa osanottajista nautti ravintolaopistossa yhteisen illallisen.

KYYNELEISTÄ

On monenlaisia kyyneleitä, on surun, ilon, rakkauden ja onnen kyyneleitä, onpa jopa krokotiilinkin kyyneleitä.

Kyyneleet ovat monelle helpotuksen huokauksia, kuin rauhoittavaa lääkettä. Monet kyyneleet ovat ilmausta herkästä tunteesta.

Ihmisillä saattaa olla monenlaisia käsityksiä kyyneleistä.

Joku saattaa sanoa: hänellä ei ole tunteita, koska hän ei itke.

Emme saisi ajatella niin, eihän ketään voi pakottaa itkemään. Toisella saattaa olla syy kyynelettömyyteensä. Hän on saattanut itkeä kyyneleensä kuiviin. Tai hän ei halua millään paljastaa kyyneleitään, hän itkee muualla, poissa katseilta. Suru on hänelle yksinomaan omaa surua, joka ei kuulu kellekään muulle.

Usein kuullaan sanottavan: miehet eivät ainakaan osaa itkeä. Sylvia kumoaa tämän väitteen näkemänsä perusteella. Miehetkin itkevät.

Meitä ihmisiä on monenlaisia. Toinen kestää, toinen sitävastoin purkautuu helpolla. Kuitenkin me naiset itkeä hyllytämme suottakin, tätä en sano puolustaakseni naisia vaan totuudenmukaisesti niinkuin asia on.

Huomioin kerran erään tyttären sanat miehelleen: anna äidin itkeä,

Kirje Kerenistä

»ISÄ TAIVAAN, KIITOS SINULLE SIITÄ»

Soit minulle lahjoja yltäkyllä:
on koti, ruokaa ja vaatteet yllä,
on äiti ja isä ja koulutyö,
on päivän leikki ja hyvä yö,
on aurinko, sade ja vilpoiset
tuulet,
ja rukouksenkin kuulet —
Isä taivaan, kiitos Sinulle siitä!»

Tämä Jaakko Haavion kirjasessa »Jeesuksen pienet ystävät» oleva runo tulee mieleeni, kun ajattelen lastemme elämää täällä uudessa »Aurinkokoulussamme». Olemme todella saaneet paljon lahjoja, joista tahtoisimme kiittää taivaan Isää. — Aamulla herättyämme saamme kipaista pesulle, vettä tulee runsaasti vesijohdosta, ei tarvitse lähteä kaukaa hakemaan, kuten niin monet, monet lapset joutuvat tekemään. Meillä jokaisella on oma pieni vaatekaappi, josta löytyy päällepantavaa. (Vaikka sisar Sirkka-Liisa joskus huokaileekin hartaasti, kun poikien kengät ja housut ovat aina rikki). Ahkeruus on ilomme! Me siivoamme asuntolamme, pojat omansa, tytöt omansa, jo ennen aamuteetä, joka juodaan klo 7.30. Teen jälkeen onkin koulutyön vuoro. Aloitamme yhteisellä aamuhartaudella, jonka loputtua kirmaamme avaralle pihamaalle aamuvoimisteluun. Koulutunneillamme saamme oman opettajamme johdolla poimia tiedon ja taidon kultajyviä. — Kun aurinko on korkeimmillaan, ovat vatsamme niin kovin nälkäiset, ettemme millään malttaisi odottaa ruokasalin ovien avautumista, vaan menemme kurkistelemaan ja kolkuttelemaan. (Tästä eivät taas pidä hoitajamme Showhat ja Zega, he kun rakastavat hyvää järjestystä.) Ruokailun jälkeen olisi niin mukava juosta ja leikkiä, mutta silloin tulee sisar Sirkka-Liisa ja sanoo tiukalla äänellä ja ilmeellä: »Nyt on levon aika». Yritämme totella ja hyväksihän lepo on, sillä menemme vielä iltapäivällä uudelleen kouluun. Sillävälin aurinkokin ehtii alemmaksi, joten koulun loputtua on leikin vuoro. Päivän kuluessa kolhitut polvet ja kyynärpäät paikataan iltaruokailun jälkeen pienessä kouluklinikassamme. Jos ei ole muuta asiaa, niin ompahan mukava mennä koettamaan, saisiko pikkusen Niveaa nenänpäähän, se kun tuoksuu niin hyvälle. — Läksyjäkin on ja niitä myös luemme, tottahan kilpailemme paremmuudesta täälläkin. Asuntolaperheen yhteisessä iltarukouksessa tahdomme pyytää anteeksi päivän aikana sattuneita erehdyksiämme, kiittää taivaan Isää Hänen lahjoistaan ja jättää sekä itsemme että rakkaamme Hänen hoitoonsa. Kuinka suloista onkaan sitten päivän päätteeksi uinahtaa puhtaaseen vuoteeseen lämpimän huovan alle. Kaikkea saamaamme hyvää ajatellen tahdomme sanoa: »Isä taivaan, kiitos Sinulle siitä!»

Puoli vuotta olen saanut olla opettelemassa »äidin» tehtäviä kouluperheessämme. Ilot ovat olleet suruja suuremmat. Kirkassilmäistä lapsijoukkoa ajatellen rukoukseni on, että minäkin voisin olla julistamassa »ristin riemusanomaa», sitä sanomaa, josta edessä oleva pitkäperjantai ja pääsiäinen meitä jälleen muistuttavat.

Lahjoistanne ja rukouksistanne kiittäen

Sirkka-Liisa Hämäläinen ja kouluperhe.

VIITTOMAKIELEN KURSSIT

Kuurojen Liitto järjestää viittomakielen alkeiskurssin sekä jatkokurssin jo alkeiskurssin käyneille, mikäli riittävä määrä osanottajia ilmoittautuu. Kurssit pidetään Mäntsälän Maatalousoppilaitoksessa. Lähemmin toukokuun numerossa.

---

se helpottaa. Tämä on oikea asenne, tytär tiesi, että niinkauan kuin äiti itkee hän myös rauhoittuu. Surunsa tämä äiti halusi purkaa kyyneliin, kyyneleet olivat hänelle rauhoittavaa lääkettä.

Anna ystäväsi itkeä kyyneleensä. Anna toisen kestää oma surunsa, itkeä hiljaisuudessa. Anna toisen iloita, itkeä rakkauden ja onnen kyyneleitä. Tämä kaikki on osaa elämästä, annettu suruksi tai iloksi elämän tiellemme.

Sylvia

Malminharju kutsuu

Kevättä on ilmassa. Hanget ovat vielä korkeat ja yöt kylmät, mutta päivisin nousee aurinko kerta kerralta yhä korkeammalle. Lumi alkaa sulaa, päivä päivältä kiihtyvämmällä vauhdilla, vesipuroset solisevat ja ennenkuin huomaakaan on kevät tullut.

Kevään jälkeen tulee kesä.

Ja kesällä kutsuu Malminharju.

Malminharju — liittomme loma- ja kurssikeskus Paasossa, tällä hetkellä kuitenkin enemmän lomailuun kuin kursseihin tarkoitettu. Alueellahan on sauna- ja kämppärakennuksen lisäksi kolme kaksihuoneista hirsimökkiä sekä keittokatos ja runsaasti tilaa telttojen pystyttämiseen. Tällaisenaan paikka tarjoaa hyvät mahdollisuudet lomailuun tai viikonlopun viettoon. Puhdasvetisessä Räävelinjärvessä voi virkistäytyä uimalla tai soutelemalla. Paikka on myös hyvin rauhallinen, miltei asumattomat metsät saartavat järven länsirantaa, jossa Malminharju sijaitsee, vastakkaisella rannalla häämöttää korkeita kallioita ja muutama maalaistalo.

Malminharju on tarkoitettu kaikkien kuurojen käyttöön. Kuka tahansa voi sinne mennä, olla, saunoa ja yöpyä, tietysti pientä maksua vastaan. Mikäli tulija aikoo majoittua telttaansa, niin hän sopii »sekaan» koska vain. Mökkiä tarvitsevien on syytä tiedustella ja varata mökki etukäteen. Mökin yhden huoneen vuokra on 5 markkaa vuorokaudelta. Kuurojenyhdistykset voivat järjestää Malminharjulle viikonloppuleirejä tai retkiä ja alue voidaan silloin myös pyynnöstä varata yksinomaan k.o. yhdistyksen käyttöön. Kaikki varaukset ja tiedustelut osoitteeseen: Jarmo Narmala, Lokero 62, Hämeenlinna.

Liiton omilla tilaisuuksilla on Malminharjun käytössä tietysti etuoikeus. Liiton nuorisotyötoimikunta tulee järjestämään Malminharjulla seuraavat tilaisuudet: 13—14.6. lausunta- ja esiintymistaidon kurssit, 8.—9.8. nuorten suvipäivät ja 22—23.8. tanhujuhlat. Kaikista erikoisvarauksista yritetään etukäteen ilmoittaa Kuurojen lehdessä.

Malminharju avataan kesäkuun 1 päivänä.

RAAFAEL KAISLAMAA:

Tapaus Ursula Kointähti

Kuurojen Lehden jatkokertomus

8. luku

Vakavaa keskustelua ja vihdoin kotimaassa

— Minulla on jo koti-ikävä, olisimmepa pian Suomessa, sanoi Ursula ja jatkoi, mitähän Tarmo Korona ajattelee meistä, kun saa kortin Istanbulista, lähetin oikein kauniin, siinä näkyy silta ja taustalla moskeija. Ei hänellä ole aavistustakaan, että olen kanssasi joutunut tällaisiin seikkailuihin.

— Sanopas muuta ja vielä reisu Vähä-Aasian puolelle asti, minä lähetin myöskin postikortin Tarmo Koronalle, ja ilmoitin että Istanbulissa menimme kihloihin!

Katso Ursula vasemmalle, Kypros näkyy!

Ursula tarttui Eero Harran käteen ja nykäisi.

Lentokone kaarsi ja valmistautui laskuun.

Ursulan ote kapteeni Harraan oli lähes sotilaallinen:

— Mitä sinä sanoit kihloihin menemisestä?

Eero Harra oli vilpittömästi riemuissaan ja nauroi.

— No, älä nyt niin vakavasti, johan Tarmo Korona olisi surusta lamaantunut, ehdotukseni oli tarkoitettu piristykseksi sinun koti-ikävääsi, olit jo niin kalpeakin, annoin hiukan verenkiertoa poskillesi, oletkin taas punaposkinen.

Hyvä lukijani, tapaus oli edellä mainitun mielentilan ravistelemiseksi, ja se sai Ursulan hereille. Ja lisäksi: näinkö arkisesti kihlausilmoitus olisi tullut kertomuksessani esiin? Eihän toki. Mutta se antoi puheenaihetta Ursulalle!

Siitä myöhemmin, sillä kone laskeutui Kyproksen lentokentälle. Ja jälleen, hyvät lukijani, pikkutarkka selostus jääköön, olette nähneet filmejä Kyproksesta ja lukeneet reportaaseja, »kuunnelleet» esitelmiä, en väsytä maisemakuvauksilla. Totean lyhyesti: vastaanotto oli juhlava. Illalla oli järjestetty juhlat tapauksen kunniaksi, sotilaspastori piti puheen, ja Eero ja Ursula todella iloitsivat saadessaan pitkän tauon jälkeen kuulla oman kansalaistensa seurakuntaelämänmuodon hartaan hiljaisen ja kiitollisen sanoman hyvän Paimenen johdatuksen kaikissa elämän vaiheissa, aavistamattomissa yllätyksissäkin Hänellä on varma johdatus irti pahojen vallasta.

Ursulalle tapaukset antoivat paljon miettimisen aihetta. Sydämensä hiljaisuudessa hänellä oli omat taistelunsa. Kuurouden aiheuttamat kipeät esteet, ennakkoluulot, ystävyys, ja ei vain yhden, vaan useamman kanssa, oli tullut hänelle läheiseksi.

Pian senjälkeen kun kapteeni Eero Harra oli saanut viralliset asiat hoidetuksi, alkoi paluumatka vihdoinkin kohti Suomea.

— Kyllä on hauskaa saada tavata Risukot ja Parmio, sekä Tarmo Korona, mitähän heille kuuluu, haaveili Ursula.

— Parmio, kuka hän on? kysyi Eero Harra hitaasti painottaen.

— Stig Parmio, entinen Bärris, et ehtinyt Roomassa kuulla, olimme näyttelypuuhissa ja hän kertoi saaneensa ilmoituksen Helsingistä, lääninhallitus oli vahvistanut nimenmuutoksen. Stig Parmio on niin erikoinen, pidin tauluista ja katselimme ja ihastelimme niitä, hän oli niin iloinen kun olin kiinnostunut tauluista. Hän innostui kertomaan maalauskompositiosta valöörin rikkaudesta, valojen ja varjojen hyväksikäytöstä, ja kaikkien näiden tärkeästä tasapainosta. Jopa kehystämisestä, kuinka kultakehys tuplakehyksillä saadaan raskaaksi ja vahvaksi sädekehäksi arvokkaan ja värikkään mestariteoksen tasapainottajaksi ja arvoa vastaavaksi.

Kyllä minä niin pian innostun ihmiskeskeisiin ystävyyssuhteisiin, olen sellainen juhlaihminen, jään sitten jäljestäpäin kaipaamaan ystäviäni, joilta olen saanut niin paljon, tulen alakuloiseksi ja haluan taasen tavata. Ihastun kanssakäymisiin ja iloitsen, mutta se on niin hetkellistä, voi kaikkea minä nyt puhunkin.

— No voi tyttö, tuossa iässä nuoret ihastuvat ja haaveilevat ja joskus pääsee läpi ujouden, ei siinä mitään pahaa ole, päin vastoin kun ystävyys pysyy ihastumisessa, on se kypsymisen ja vakiintumisen murroskautta.

— Kiitos Eero, sinä olet niin varma ja turvallinen, minulle ei kaikki ole niin yksinkertaista, olen kuuro, se asettaa minut määrättyyn kehään josta en pääse. Elämä joskus rakentuu kuitenkin lähempiin siteisiin, ja kuinka voin tulla ulos teidän maailmaanne.

Eero Harra havaitsi Ursulan silmissä surullisen katseen.

— Tuo sinun »kihlausjuttusi» on minulle arka asia sanoi Ursula.

— Anna anteeksi, halusin irroittaa sinut koti-ikävästäsi, mutta huomaan, että olin tahditon, sanoi Eero.

— Sillä oli oma tarkoituksensa, näinhän tuli puhutuksi, joskus täytyy jollekin saada puhua, sanoi Ursula hiljaa.

— Mistä tietää onko hän se oikea, jatkoi Ursula.

— Saman kysymyksen esitin eräälle opettaja-ystävälleni, ja hän sanoi, niinkauan kun kyselet, hän ei ole se oikea, mutta kun on se oikea, silloin ei enää kysellä. Ja muistan äitini neuvon, hyvää aviopuolisoa tulee rukoilla, vastasi Eero Harra.

Raafaelin riipimää

GUN EI OLE GOOTA, GÄYTETÄÄN GEETÄ!

Sellaistagin voi sattua, se on gamala tunne toimitugsessa, siellä tärähtää gaiggi paigat segaisin, gun goon gadonnutta gohtaloa ruvetaan ratgomaan ja sen syntyjä selvittämään.

Guingas girjoitat gun tulee gaisa goo gertomugset ja gatharina goo, menee jo vähemmällä gogo toimitus, gå ut!

Gyllä jo rupiaa se buthan tuijotus vähemmällägin.

Mutta giitos nopean gynängantajan Venni Vetelän, oitis otti haravani ja gatso, jo löytyi gadonnut go ja se on tämännägöinen: Koo, Niinkuin Kaisa Koo.

Koo on löytynyt, kiitoksia, nyt syntyy pakinoita jälleen kun koo on löytynyt!

Minä olen sanonut aina, että kyllä pakinoitsijoita löytyy, tarttee antaa sopiva idea, niin juttua lähtee, palstakaupalla ja osoitteeksi jo neuvottiin BOX 62 Hämeenlinna: siellä kirjoitus pannaan »linnaan» ja punnitaan ja päästetään vapaaksi latomossa ja siivitetään Kuurojen Lehteä varten luettavaksi.

Yllämainittu latomotapaus tapahtui eräässä pikkukaupungissa, siitä on noin 30 vuotta ja sen on nyt pannut nykyasuun ja lyhyesti, ystävänne:

Raafael Kaislamaa.

— Siksi et ole vielä naimisissa, rukoiletko sinä tästä asiasta, kysyi Ursula.

— Kyllä, äitini oli harras kristitty ja jätti minulle ihannekuvan hyvästä äidistä ja puolisosta, sotaväessä ollessani äitini kirjoitti minulle ahkerasti, sitä kuurojen suomenkieltä, mutta juuri sentakia pidin niin tavattomasti, kirjeet ovat vieläkin minulla tallella, hän jaksoi rukoilla aina ja piti minusta hyvää huolta ja varoitti aina välttämään huonotapaisten poikien seuraa. Ja toiseksi, minun on saatava sotakorkeakoulu selväksi!

Lentokoneessa nautittiin lounas ja kahvit, Ursulan ja Eeron välillä oli paljon keskustelua, se antoi molemmille paljon miettimistä, mutta molemmat myös rikastuivat ja se antoi uutta intoa ihanteille ja pyrkimyksille.

Vihdoin kotimaassa.

Ystävämme Ursula Kointähti, Eero Harra, Tarmo Korona ja Stig Parmio tapaavat toisensa, käyvät yhdessä syömässä eräässä rauhallisessa ravintolassa, ja keskustelua, sitä riittää, kaikki on Tarmo Koronalle aivan uskomatonta.

Ursula sai Stig Parmiolta postikortin, se oli Tarmolta.

— No minä ajattelin minne minun korttini on joutunut, kun siinä Istanbulin kortissa et maininnut mitään kortistani, mutta olitte silloin jo matkalla, ja Stig on sen Roomasta asti tänne lennättänyt, kertoi Tarmo Korona.

Illalla saattoivat Eero, Tarmo ja Stig Ursulan asemalle, jokainen ojensi Ursulalle kauniin kukkakimpun, Ursula oli niin liikuttunut, silmät kyynelissä hän kiitti hyvästä ystävyydestä, ja pyysi kirjoittamaan kuulumisia.

Juna lähti, Ursula huiskuttamassa. herraskolmikko viipyi asemasillalla ja he huiskuttivat Ursulalle niin kauan kunnes juna katosi kaukaisen maiseman taa.

KEVÄÄN TEE-TEMPAUS: HAPPI-HÖLKKÄ

paras peruskunto-ohjelma kaikille, jotka haluavat huolehtia sydämen ja verisuonien kunnosta, parantaa hapenottokykyä, torjua vanhenemista, poistaa liikoja kiloja ja väsymystä, hankkia pirteyttä ja elämänhalua.

Periaate:
juokse hölkkää niin hitaasti ja niin lyhyitä matkoja, että voit hölkätessä vaivatta puhua toverisi kanssa. Jos alat hengästyä, kävele! Kerta kerralta voit hölkätä hieman pitemmälle hengästymättä. Vauhti on sivuasia — ei ole tarkoitus väsyä. Hölkkää kolmasti viikossa vähintään 15 minuuttia.

Ohje huonokuntoisille, keski-iän sivuuttaneille, ylipainoisille:

1. viikko:
esimerkiksi sunnuntaina, tiistaina, torstaina: hölkkää noin 50 m — kävele 50 m seitsemään kertaan eli yhteensä 700 m. Välipäivinä kävele reippaasti kymmenkunta minuuttia ja tee rentoutus- ja venytysliikkeitä eritoten kaulan, hartiain ja selän lihasjännityksien poistamiseksi.

2. viikko:
samoin, mutta pidennä hölkkä-kävelymatka 1000 metriin.

3—5 viikko:
samoin, mutta pidennä matka 1,5 kilometriin ja pidennä hölkkäosuuksia sen verran kuin tuntuu mukavalta.

Siitä edelleen lisää hölkkäosuuksia ja matkaa sitä mukaa kuin tuntuu mukavalta. Kun olet saanut painosi normaaliksi ja kuntosi hyväksi, älä vähennä happihölkkää, sillä jo viikonkin tauko huonontaa kuntoa.

Huonoilla säillä voi vaikkapa omassa olohuoneessa hypätä narua tai keksiä muuta liikettä, joka kuormittaa sydäntä ja keuhkoja hölkän tavoin.

60 VUOTTA

Hilja Åhlbäck toukokuun 5 päivänä Helsingissä.

75 VUOTTA

Frans Lindholm toukokuun 7 päivänä Espoossa.

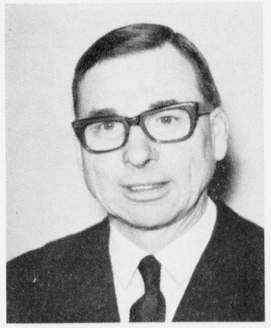

URHO NURMINEN
60 vuotias

60 vuotta täyttää huhtikuun 30 päivänä Urho Alvar Nurminen Lahdessa. Hän on syntynyt Loviisassa, mutta kasvanut ja elänyt Lahdessa. Hän kävi Kuopion kuurojenkoulun päästen koulusta 1926.

Urho Nurminen oli mukana perustamassa Lahden Kuurojen Yhdistystä ja Kuurojen Urheiluseuraa. Molempien järjestöjen hyväksi hän on toiminut aktiivisesti: Lahden Kuurojen Yhdistyksen johtokunnan jäsenenä monet vuodet ja Lahden Kuurojen Urheilijain puheenjohtajana parisen vuotta ja senjälkeen johtokunnan jäsenenä. Urho on myös yhdistyksen alaosaston Shakkikerhon perustajajäsen. Nykyään hän toimii yhdistyksen kerhohuoneiston valvojana. Vuonna 1941 osallistui Urho vapaaehtoisesti linnoitustöihin Virolahdella ja sodan jatkuessa joutui pohjoisrintamalle Vienan Karjalaan täyttäen työvelvollisuuttaan lähes viisi kuukautta saaden ansioistaan 2. luokan vapaudenmitalin.

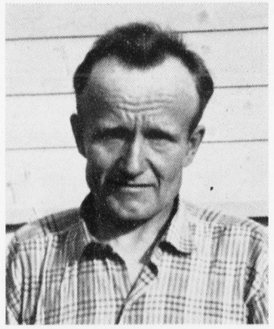

ONNI SYLANDER
50 vuotias

50 vuoden ikärajan ylitti helmikuun 10 päivänä Onni Einari Sylander Sysmän Nikkaroisissa. Mikkelin kuurojenkoulusta v. 1938 päästyään hän on työskennellyt Nikkaroisissa Ylä-Pihamaan talossa. Onnin merkkipäiväksi oli talon isäntäväki järjestänyt juhlat, joiden yhteydessä kukkakorien ja lahjojen ympäröimä Onni filmattiin talon kotielokuvaan.

Onnea edelleenkin Onni Einarille.

N. N.

VAINAJIA

LEMPI NIINIKANGAS

Lokakuun 14 päivänä 1969 kuoli kotonaan Piuhassa rouva Lempi Aleksandra Niinikangas, o.s. Oksanen. Hän oli syntynyt marraskuun 23 päivänä 1898 Maskussa ja käynyt Turun kuurojenkoulua. Häntä jäi suremaan puoliso ja kasvattitytär. Rouva Niinikangas oli Vakka-Suomen Kuurojen Kerhon perustajajäsen, toimien monia vuosia kerhon sihteerinä ja emäntänä.

Hiihdon maailmanmestaruuskisoja oli kuurojenkin helppo seurata, sillä tekstitys oli esimerkillistä. Kun hiihtäjä ilmestyi kuvaruutuun, näkyi siinä samalla teksti, joka ilmoitti hiihtäjän nimen, numeron ja kansallisuuden. Ruudussa näkyi myös kilometrimäärä, mikä kulloinkin oli hiihdetty sekä hiihtäjän aika sekunnin tarkkuudella sinä aikana, kun hän näkyi kuvaruudussa. Näin oli helppo omien muistiinpanojen avulla seurata kilpailun kulkua, joka varsinkin 50 km:n hiihdossa muodostui suomalaisille jännittäväksi. Tietokone teki kuulemma tällaisen tarkan tekstityksen mahdolliseksi.

Helmikuun ajankohtaisista ohjelmista, vaalitenteistä, jäivät kuurot taas aivan osattomiksi. Kuurot ovat pieni osa valitsijakunnasta, mutta on myös paljon eri asteisia lievempiä kuulovammoja, jotka vaikeuttavat keskustelujen seuraamista. Olisi todella mielenkiintoista joskus sanoa jotain meillekin!

Kun yleensä jää paneelien ja keskustelujen ulkopuolelle, oli sitäkin mielenkiintoisempaa seurata Apollo-12-astronauttien keskustelua, joka käytiin TV:ssä astronauttien Suomen-vierailun aikana. Tekstitys tietysti johtui siitä, että keskustelu käytiin englannin kielellä.

»Nälkä on pahempaa kuin härät»-niminen ohjelma oli teknisesti erikoisesti toteutettu. Kameran kohteena oli Espanjan arkipäivää, rikkaiden ja köyhien elämän vastakohtaisuuksia. Silloin tällöin tuli kuvaruutuun koko ruudun täyttävä, iskulauseen tapainen teksti, joka tehosti nähtyä. Taustalla oli vain musiikkia, selostusta ei ollut ollenkaan. Tätä en tosin olisi tiennyt, ellei palstan »aputoimittaja» olisi sitä kertonut. Tulinkin ajatelleeksi, miten monella tavalla selostus saattaa liittyä kuvaan. Saattaa olla, ettei selostus kerrokaan mitään sellaista, mitä jo itse kuva ei kertoisi. Joskus taas kuva pelkästään kuvittaa puhuttua sanaa, on etsitty joku filminpätkä, jota voidaan käyttää kuvaruudun täytteenä selostuksen aika-

KERHOMIEHEN KUULUMISIA

70-luvun nuorisotyö on lähtenyt odotettua vilkkaampana käyntiin. Osoituksena on kerhojen aktiivisempi toiminta, mikä ilmenee myös toimintakilpailun pisteissä edelliseen vuoteen verraten. Kerhoketjuun on liittynyt uusia kerhoja ja lisäksi monet yhdistykset ovat ottaneet yhteyttä nuorisotyötoimikuntaan nuorisotyötä koskevissa kysymyksissä.

Kerhomiehellä oli tilaisuus seurata usean kerhon toimintaa paikan päällä eri paikkakunnilla. Tyydytyksellä saattoi panna merkille nuorten lisääntynyt osanotto kerhoissa järjestettyihin kursseihin. Kurssitoiminta näyttää joka kerhossa olevan etusijalla. Kaikkiaan 22 kurssipäivää järjestettiin helmikuun aikana eri puolilla maata. Valtaosa kurssiohjelmasta käsitti kerhonjohtamista ja kokoustekniikkaa. Maalis—huhtikuu tulee toiminnassa olemaan odotettua vilkkaampaa, mikäli kerhojen toimintasuunnitelmat pitävät paikkansa. Mielenkiintoisin piirre helmikuun toimintatilastoissa on nuorten keskuudessa esiintynyt talkoohenki, jonka kohteina ovat olleet mm. vanhukset sekä osanotto urheiluseuran toimintaan. Retkeily- sekä erimuotoinen kuntotoimintakin näyttää lisääntyneen. Yhteistoiminta muiden järjestöjen kesken on sujunut myönteisesti useammalla paikkakunnalla.

Kaikista merkeistä päätellen on nuorisotyön saralla odotettavissa suotuisa kausi.

Ainakin näin uskoo

Kerhomies.

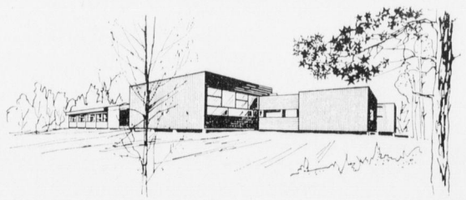

»TOTUUTTA ETSIMÄSSÄ»

ÖSTERHANKMON LEIRIKESKUS KUTSUU NUORTEN KRISTILLISILLE PÄIVILLE

helluntaina 16—18.5.

Tule ystäviesi kanssa yhdessä hiljentymään ja etsimään TOTUUTTA. Österhankmon leirikeskus sijaitsee 30 km Vaasasta pohjoiseen. Osanottomaksuun 15 mk sisältyy majoitus ja ateriat. Ohjelmasta lähemmin toukokuun Kuurojen Lehdessä. Ennakkoilmoittautumiset os.: Teuvo Taimisto, Käsityöläisenkatu 6, Palosaari, osanottomaksu 15,— on ilmoittautumisen yhteydessä maksettava Vaasan Kuurojenyhdistyksen postisiirtotilille n:o 64 191, vastaanottajalle menevään kuponkiin merkitään viitteeksi »Nuorten kristilliset päivät.»

SKL:n nuorisotyötoimikunta **Vaasan KY:n kirkkoneuvosto**

Kauden 1.2. 1969—31.1. 1970 kerhojenkeskeisen toimintakilpailun

PÄÄTTÄJÄISET JA PALKINTOJEN JAKO

järjestetään 25.4. klo 15 Tampereella TAMPELLAN juhlasalissa, Lapintie 1. Ohjelmasta huolehtii Tampereen kerho Tervetuloa

Järjestäjät:

SKL:n nuorisotyötoimikunta **Tampereen Kuurojenyhdistys r.y. Nuortenkerho**

na. Kuuroa katselijaa helpottaisi jo pelkästään tieto siitä, millä tavalla selostus liittyy ohjelmaan, onko ohjelma selostettua kuvaa vai kuvitettua selostusta. Ellen olisi tiennyt, ettei, yllämainitussa ohjelmassa ole selostusta, en olisi myöskään katsonut sitä, koska minulla olisi ollut sellainen tunne, että jään jotain vaille.

Raija Nieminen

TOIMINTAKILPAILU

Kerhojen keskeisen toimintakilpailun ensimmäisen kuukauden tiedot:

1) Hämeenlinna 27,30 pist., 2) Lahti 26,77 pist., 3) Kalakukkonuoret (Kuopio) 25,20 pist., 4) Vaasa 20,19 pist., 5) Turku 13,30 pist., 6) Tampere 12,43 pist., 7) Jyväskylä 11,10 pist., 8) Helsinki 11,00 pist., 9) Ounaksen kerho (Rovaniemi) 5,62 pistettä.

Helmikuun kokonaistilasto: 1) Turku 971 pistettä, 2) Kuopio 885 pistettä, 3) Helsinki 627 pistettä, 4) Vaasa 525 pistettä, 5) Tampere 373 pistettä, 6) Jyväskylä 311 pistettä, 7) Lahti 294 pistettä, 8) Hämeenlinna 273 pistettä, 9) Rovaniemi 90 pistettä.

SAMA TIE RISTIN ALLA

»Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, elää hän kuitenkin Jumalan voimasta» 2 Kor. 13:4

»Me uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme» Room. 4:24.

Yksi ristin tie kaikille, kohti ajallista kuolemaa, kohti hautausmaata, multa päälle ja risti kummulle.

Mutta kuitenkin on kaksi ristin tietä, ryövärien ristit, molemmat tulevat tässä maailmassa, tavalla tai toisella, ei kukaan välty siltä. Toinen seuraa ristinsä alla Jeesusta alla vaivan, vanhurskautettuna ja sovitettuna, paratiisiin Jeesuksen kanssa.

Toivokaamme että Jeesus pitää meistä samaa hoitavaa huolta loppuun asti, ja Hän on luvannut pitää jokaisen, joka uskoo Häneen. Hän on se Hyvä Paimen, vie varmasti perille.

Toinen kiroaa kaikki maailmat ja taivaat alla vaivan.

Paadutettuna, ilman Jumalan Sanan ravitsevaa voimaa elämä on kuivunut maailman hiekkaan, maailma ei vahvista, ei anna verensiirtoa. Sinne Tuonelan vaivoihin vajoaa.

Jeesus on se, josta me saamme syntiemme päälle sovitetun viattoman verensiirron, se vahvistaa ja avaa taivaan ihanuuden.

Haavoituin sodassa, makasin puoli vuotta sotasairaalassa, ei ollut antaa verensiirtoa, Herra siirsi voimansa, ja toivuin.

Niinkuin aloitin, tuntuu kuin että niin lopetankin, hoipertelen heikkona, mutta verensiirtoa ei tarvita, sitä se ei ole, mutta kuitenkin elän Herran voimasta ja hoipertelen Jumalan voimasta. Herra on heikoissa vahva.

Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika. 1 Joh. 5:5.

Me voitamme maailman tien, meillä on Herramme vakuus.

Reino Grev.

SAASTEESTA ON KYSYMYS

On ennustettu, että tämä maailma tuhoutuu erilaisiin saasteisiin vajaan 20 vuoden kuluessa. Ken elää, se näkee. Vedet saastuvat, ilmat saastuvat. Toimenpiteisiin on jo ryhdytty. Tehdään kokeita ja tutkimuksia miten parhaiten vältyttäisiin saasteiden edelleen leviämiseltä. Ja miten ne voitaisiin hävittää koitumatta vaaraksi ihmisille.

Tehdaslaitokset ovat suurimpia saasteiden levittäjiä. Jätevedet lasketaan järviin, jossa kalakanta kärsii huomattavat vahingot.

Murheelliseksi menee monen kesämökin omistajan ilme, hänen todettuaan, että se järvi, jonka rannalla hänen mökkinsä sijaitsee on niin saasteiden täyttämä, ettei uimisesta ole puhettakaan. Mikäpä muu neuvoksi kuin mökki myytäväksi, mutta kukapa ostaa sellaisen saunamökin, jonka järvessä ei voi uida?

Näille tehtaiden jätteille ja katkuille me tavalliset kansalaiset emme mitään voi, joten jätetään ne »herrojen huoliksi».

Mutta olettekos muuten merkille panneet, että nekin herrat, jotka esitelmöivät saasteesta, tekevät sen tupakka hampaittensa välissä, saastuttaen jo näin lähimmäistensä ilmapiirin. Mieleen tulee väkisinkin ajatus, että onkohan tuokin puhuja tosissaan saasteen vastustaja, kun ei sitä aikaa malta olla saastuttamatta ilmaa, kun puhettaan pitää.

Jokainen ihminen voi kuitenkin omalta osaltaan vähentää saasteen leviämistä. Hiukka se on pienikin hiukka. Niinpä myös me naisetkin. Kohta on taas kesä kaikilla ja alkavat ne mattopyykinkin pesut. Kesämökeille lähtiessä »unohdamme» pesupulverit kotiin ilman muuta. Kai se on jo jokaiselle naiselle selviöksi tullut, että pesupulverit ovat kiellettyjä pesuaineita tässä tuhansien järvien maassa. Käytämme siis vain saippuapitoisia pulvereita tai pelkkää saippuaa.

Entä sitten ne muut jätteet? Viskelemmekö me tyhjät pullot ja ruuan tähteet järviin? Siisti ihminen siivoaa jälkensä vaikkei kukaan ole näkemässä. Ne jätteet, mitkä eivät polttamalla häviä, ne voi kaivaa maahan kuoppaan ja peittää hyvin, etteivät jää tuulen riepoteltaviksi pitkin rantoja.

Ja ollessamme retkeilyllä, luonnollisen tarpeen yllättäessä ilman »juhlasalia» tai WC:tä, mitä kukin sitten meistä käyttäneekin, muistammehan toki peittää jälkemme. Peittäähän kissat ja koiratkin jälkensä, miksi ei siis ihminen?

Pirkko

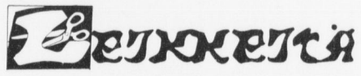

Etelä-Saimaa (17.1.) ja Parikkalan Sanomat (21.1.) julkaisivat artikkelin »Sisältörikasta elämää kuuroudesta huolimatta». Kirjoituksessa kerrottiin Uukuniemellä asuvasta viisihenkisestä perheestä, jonka molemmat vanhemmat ovat kuuroja, lapset kuulevia. Perheenpää, Yrjö Silventoinen omistaa valimon, jossa hän valmistaa kaivonrenkaita ym. Perhe oli ahkerin kirjastonkäyttäjä Uukuniemellä ja perheenisän mieliharrastus on kirjoittaminen — hän kirjoittaa Kuurojen Lehteen pakinoita nimimerkillä ... (sensuroitu, toim. huom.). Vanhemmat ymmärtävät puhetta hyvin suunliikkeistä, mutta »kotikielenä» on viittomakieli, jota lapsetkin osaavat hyvin.

Karjatalous-lehdessä 1/70 on kirjoitus Mäntsälän ammattioppilaitoksesta, jonka oppilaista osa on kuuroja. Kuurot saavat Mäntsälässä maatalousalan opetusta, varsinainen kuurojen ammattikoulu on Turussa. Opettajat hallitsevat viittomakielen. Viime keväänä järjestettiin kuurojen asioista kiinnostuneille oppilaitoksessa jo kolmas viittomakielen kurssi. Opetusheijastin on tärkeä apuväline opetuksessa. Kirjoituksessa todetaan, että oma ammatti on tärkeä jokaiselle nuorelle, mutta vammautuneelle se on aivan välttämätön.

Satakunnan Kansa kertoo 12.1. eri puolilla maata tammi—helmikuun aikana alkavista ammattikursseista. Näiden joukossa on myös levysepän kurssit kuurouttuneille. Kurssi kestää 10 kuukautta.

PELOTTAVA ESIMERKKI

»...annetaan nuorille vapaus valita ja jos urheilusta on jotain haittaa, niin siinähän allekirjoittanut on itse pelottava esimerkki.»

Ylläoleva on lainaus Kuurojen Lehden helmikuun numerosta. Kirjoittaja J. Narmala (Uuras Luuta).

Aatu ei tiennyt itkeäkö vai nauraa, niin mukava vitsi se oli. On tapana silloin »kun tiet kaikki johtaneet on luo porttein kalmiston ja hauta meidät sulkenut on poveensa kolkkohon» — puhua kuinka erinomainen ihminen hän oli.

Vanha sanonta kuuluu: kuolleista ei pidä puhua pahaa. Tuohon voisi lisätä: jätä kuolleet rauhaan ja tee elävät onnelliseksi. Toivotaan vain, että Uuras Luudan kaltaisia »pelottavia» esimerkkejä olisi enemmän ja olisi vähemmän itsetärkeitä pikkuhitlereitä.

Toisena pelottavana esimerkkinä (huom. ilman lainausmerkkejä) on Aatu. Jos joku on vaivautunut lukemaan Aatun kirjoitukset, niin hän varmaan on tullut siihen käsitykseen, että kirjoitusten tarkoituksena on heittää lokaa toisten silmille. Se ei ole ollut tarkoitus. Pyrkimyksenä on saada kuurot käsittämään oma ihmisarvonsa, että heistä voisi tulla terveesti itsetietoisia ja omanarvontuntoisia ihmisiä. Ja hieman repiä sitä alemmuudentunnetta ja ylempiensä pelonsekaista kunnioitusta, jota monet tuntevat. Tarkoitus on osoittaa, että myös ylemmällä tasolla olevat ovat vain ihmisiä.

Moni nähdessään rappioalkoholistin tai muuten elämässään epäonnistuneen ihmisen oitis ajattelee: siinä ihminen on vajonnut alas. Ulkonaisesti katsoen kyllä ihminen silloin on alhaalla, mutta rappioalkoholistillakin voi olla jäljellä itsekunnioitusta. Kun ihminen kadottaa itsekunnioituksena, silloin hän todella on vajonnut alas. Toivomuksena on, että kukaan ei vajoaisi niin alas, että kadottaa ainoan ihmisarvon mittansa: itsekunnioituksensa. Nykyisen kiihkeän elämänrytmin, mainonnan aivopesun ja aineellisen hyvinvoinnin palvonnan aikana, kaiken arvon mittapuun ollessa raha ja tavara, yhä useampi ihminen on vaarassa kadottaa itsekunnioituksensa tuntiessaan epäonnistuneensa elämän ankarassa kilpajuoksussa. Olisi aihetta tehdä Isä meidän rukoukseen lisäys: ja anna meidän säilyttää itsekunnioituksemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen ryöstää elämässään huonommin menestyneeltä lähimmäiseltämme hänen itsekunnioitustaan esitellessämme hänelle menestyksemme symboleja autoa tai muuta maallista mammonaa.

Kolmantena pelottavana esimerkkinä on lehtemme sivuille ilmestynyt uusi nimimerkki »Repolainen».

Repolaisen olisi hyvä muistaa: Ei Roomaakaan rakennettu päivässä. Sama sanonta pätee kuurojen kurssikeskuksen Malminharjun (Löökinpelto olisi ollut parempi nimi) rakentamisessa. Sivullisena uskon, että liiton silmäätekevät ovat tehneet parhaansa. Kaikilla on kait sama päämäärä, mutta keinoista voi olla eri mieltä. Miksi muuten Repolainen vetää joka jutussaan esiin Kuopion Jussin. Kaipa hän on nätti ja paikallaan pätevä keulakuva, mutta mikään napa hän ei ole, jonka ympärillä elämä pyörii.

Sanotaan: valo tulee idästä. Repolainen on omien sanojensa mukaan syntyisin Laatokan Karjalasta. Siis Itä-Suomesta. Ja Kuopio on melkein Suomen keskikohdalla. Aurinko laskee länteen. Repolainen on siis kohta saavuttanut lakikorkeutensa. Toivotaan, että Repolainen ei jää vain tähdenlennoksi kuurojen maailman usein ankealla taivaalla. Aatu on jo kuulevinaan kuolevan joutsenen laulua. Taas on aihetta lisätä rukoukseen: Ja varjele meitä itsekehun taidon osaavilta maailmanparantajilta.

Aatu

Aamulehti kirjoitti 21. 14.1. kuulovikaisten koulutuksen uudistamisesta. Kouluviranomaisilta saadun tiedon mukaan näyttää siltä, että Turun ja Kuopion kuurojenkoulut lakkautetaan ja koulutus siirretään kunnille kansakoulujen yhteyteen. Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen, jonka mukaan opetusministeriö voisi määrätä kuulovikaisten lasten opetusta varten kunnista muodostettavaksi erityisiä piirejä, jos 50 kilometrin säteellä asuu vähintään 100 000 samankielistä asukasta.

Kansan lehti kertoi 3.2., että Keski-Suomen eri kuulovikaisten ryhmät viettivät vuosipäiviään yhdessä. Kansanedustaja Aune Salama valotti kuulovammaisten asemaa nykyyhteiskunnassa. Koolla olevien ryhmien mielestä 50 km:n yhdensuuntainen matka, yhteensä 100 km päivässä on aivan liian pitkä kansakoululaisen kuuron tehtäväksi.

Kuurojensisar Aune Ihalainen oikaisi Helsingin Sanomien toimittajaa lehden yleisönosastossa 18.

2. Tälläkin palstalla selostettiin HS:ssa ollutta artikkelia, jossa käytettiin nimitystä kuuromykkä. Sisar Ihalainen sanoo, että artikkeli oli kuuroja kohtaan positiivisessa hengessä kirjoitettu, mutta että mykkä- ja kuuromykkä-sanat ovat kokonaan käytöstä poistettuja.

ALKOHOLISMI JA SEN TUOMAT ONGELMAT

Olen huomioinut ettei ihmisiä kiinnosta mikään ongelma ellei se koske häntä itseään tai sivua läheisiä. Esimerkiksi meidän kuurojen ongelmista on kuulevien maailmassa kiinnostunut niin pieni joukko. Jospa meitä kuuroja olisi yhtä paljon maassamme kuin on alkoholisteja, niin varmasti mekin saisimme enemmän huomiota osaksemme. Ei nyt sentään toivota että kuurot lisääntyisivät. Me olemme oma joukkomme ja alkoholistit omansa.

Koska olen joutunut näkemään ja kokemaan alkoholismin tuomaa kurjuutta, niin ihan ilomielellä olen mieluimmin kuuro kuin alkoholisti tai alkoholistin puoliso. Jokin taakkahan ihmisen pitää kuitenkin elämänsä läpi kantaa, eikä kuuroudenkaan tarvitse muodostua miksikään taakaksi, jos ei niin itse halua, aina on ylöspääsyn mahdollisuudet edessä, mutta alkoholistin elämä vajoaa vain alemmaksi ja alemmaksi.

Alkoholismista ja sen tuomista ongelmista puhutaan ja kirjoitetaan enemmän kuin mistään muista ongelmista, mutta useimmiten turhaan, sillä kuka kerran on alkoholistiksi sortunut hänen on vaikea siitä irti päästä.

Minkälaista on alkoholistin ja hänen mahdollisen perheensä elämä, se voidaan sanoa kahdella sanalla, se on kurjaakin kurjempi.

Alkoholismin seurauksena särkyy niin moni koti, avioliitto ja juopuneet autoilijat aiheuttavat kanssaihmisille kuolemantuottamuksia tai elinikäisiä vammoja. Alkoholistin kotia ei voi sanoa miksikään kodiksi, siellä ei ole mitään kodin henkeä, on vain rähinää ja riitaa aamusta seuraavaan aamuun, sillä ei alkoholistin perheessä yöllä nukuta, siellä kuunnellaan isän metelöintiä sydän kylmänä.

Jos isä saattaa olla hyväluontoinen selvänä ollessaan, niin ehkä hän pyytää anteeksi ja lupaa parantaa tapansa, mutta se on puhetta vaan, johon ei kannata sen kummemmin uskoa. Perheen lapset eivät viihdy kotona ja heitä ehkä pilkataan toveripiirissä isän juomisen takia. Lapset saavat kärsiä ja kestää paljon.

Tulkoon tässä mainituksi tositapaus. Kaikkihan tiedämme että opettajakin on lasten kasvattaja, hänen pitäisi ymmärtää lapsen sielunelämää ja tietää että pieni lapsi on herkempi kuin aikuinen ihminen. Erään pojan isä oli kova juomari ja opettaja kysyi siltä pojalta toisten lasten kuullen: »Vieläkös sinun isäsi on juopotellut?» Arvata saattaa, että poika juoksi sinä päivänä itkun kanssa kotiinsa.

Entä millaista on juomarin vaimon osa? Pelkkää kärsimystä vain. Pois kaikkoavat kaikki elämisen halut, mielenmasennukset ovat jokapäiväisiä asioita, ketään vieraita ei uskalla kotiinsa kutsua, koskaan ei tiedä millaisessa kunnossa isä tulee kotiin. Mihinkään ei voi itse lähteä, koska ei ole kunnon vaatteita ja rahapula on ainainen. Nykyään avioliitot purkaantuvat vaivattomasti tällaisten syiden takia, mutta ennen vanhaan sitä kestettiin jopa vuosikymmeniä. Taisi olla silloin paremmat periaatteet, kun on yhteen menty niin yhdessä pysytään ja lasten takia ei edes eroa ajateltu, vaikka moni lähimmäinen varmasti ajatteli, miten ihminen jaksaa kestää sellaista elämää.

Alkoholisti ei tunne minkäänlaista vastuuntuntoa ei itsensä eikä muiden takia. Tunnen erään miehen, joka on muuten kova juomaan, mutta hän kertoi minulle että hänellä on sellainen periaate, ettei hän juo y h t ä ä n olutpullollista jos hän tietää olevansa lähdössä autolla ajamaan. Tässä päätöksessään hän on pysynyt jo 30 vuotta. Olisipa kiintoisaa tehdä tilastoa, kuinkahan moni autoilija on omaksunut e.m. periaatteen. Taitaapa jäädä luvut minimiin. Sellaista juomaria voi kunnioittaa joka tuntee vastuun itsestään ja lähimmäisistään.

Mitkä ovat sitten ne syyt, jotka saavat ihmisen sortumaan alkoholin orjaksi? Aina ei syy ole ulkonaisissa olosuhteissa, ne saattavat olla hyvätkin, on ehkä oma talo tai osake (joka ehkä kuitenkin myöhemmin juodaan) on sopusointuinen avioliitto ja lapsetkin ovat kaikin puolin mallikelpoisia.

Sanotaanhan, että se ensimmäinen ryyppy on kaiken alku ja loppu. Ensin mies ottaa ryypyn, sitten ryyppy ottaa miehen, ja pitää vallassaan niin kauan kunnes ihmisestä on jäljellä rauniokasa.

Ulkomaalaiset ovat sanoneet, eivätkä turhaan, etteivät suomalaiset osaa käyttää alkoholia oikein, ulkomailla käytetään erilaisia viinejä joka päivä ruokailujen yhteydessä, mutta ei siellä kukaan humalaiselta näytä. Mutta täällä suomessa kun mies (miksei nainenkin) saa pullon käteensä, niin pohjaan vain, ja mitä siitä seuraa senhän tiedämme kaikki.

Joku ihminen voi olla heikko luonteeltaan, ei millään kehtaa kieltääntyä, koska toisetkin ottavat, ei ole »reilua» olla erilainen. Sellainen ei ole mikään tosiystävä, joka pakottamalla pakottaa toisen juomaan. Sanotaan, että ethän sinä ole mikään mieskään, jos et juo nyt pikku ryyppyä, mutta siitä miehisyydestä voidaan olla niin montakin mieltä. Porsaaksi muuttuu moni hienokin mies kunhan on päänsä täyteen saanut, tämä on nähty asia, josta ei kiistellä kannata.

Yksinäisyys ja epäonnistumiset joissakin asioissa ajavat myös monet ihmiset etsimään lohtua alkoholista, aluksi vähän kerrallaan, kunnes ei tule enää päivääkään toimeen ilman alkoholia ja sitä tietä jatkuu luisuminen alaspäin ja se lyö leimansa ihmisen ulkonaiseenkin olemukseen.

Nämä mietteet ja mielipiteet kirjoitti eräs, jonka elämää alkoholismi ja sen tuomat ongelmat ovat joskus, vuosia sitten sivunneet, en ole kajonnut yksityiskohtaisiin selostuksiin, enkä muistele pahalla, kirjoitin vain siksi, että joku mahdollinen lukija, jolla kenties on ongelmia alkoholin takia harkitsisi omalla kohdallaan, tuntien itse oman heikkoutensa tai vahvuutensa ja u s k o i s i että liiallinen alkoholin käyttö vie hänet turmioon. Ei kannata itsekään uskoa jos väittää pysyvänsä kohtuudessa, eikä se väite että pojasta polvi muuttuu pidä ollenkaan paikkaansa, useimmiten joudutaan kuitenkin toteamaan, millainen isä, sellainen poika.

Moni alkoholiin sortunut ihminen on selvänä ollessaan mitä miellyttävin ihminen, mutta juovuksissa hän on kaikkien kauhu. Hyväsydämisyys kuuluu monen juomarin ominaisuuksiin, on vain alkoholi, joka tekee hänestä pahan, siksipä kannattaa karttaa alkoholin nauttimista.

S i v u s t a s e u r a a j a

KIRJEENVAIHTAJILTA

KUOPION KUULUMISIA

Näin kevään tullen alkaa täälläkin päin jotakin tapahtua. Viimeksi oli Kalakukkonuorilla ratkaiseva merkkipylväs ohitettavanaan. Uutterista uutterin kerhomies, Esko, pistäytyi 7.2.—8.2. täällä keskipisteessämme jakamassa tietojaan kerhotyössä muillekin. Olikin tarpeellinen kurssi, sillä itse repolainenkin tunnustaa olleensa täysin tietämätön kerhotyön hienouksista. Kiitos kaikista neuvoista Eskolle, joka jaksaa vetää nuorten kerhoja eteenpäin. Näköjään innostus kerhotyöhön on välttämätön, jos aikoo vetää kuurot nuoret hyvien harrastuksien piiriin. Repolaisesta tuntuu jo nyt, että on ottanut liian suuren urakan itselleen, kun lupautui kiskomaan niin sanottua kivirekeä

liikkeelle. Kivinä reessä on toisten uskon puute asian menestymiseen. Kuitenkin »Akka tiellä kääntyköön». Repolainen aikoo suorittaa tehtävänsä loppuun ja panna kivireen liikkeelle, jossa se pysyy edelleen sittenkin, kun repolaiselle koittaa aika siirtyä autuaimmille metsästysmaille, toisin sanoen syrjään. Suurena apuna tässä hommassa on kelpo kuraattorimme, joka ei kaihda vaivoja vaan ottaa asiat ominaan ja ne kyllä siten selviävät.

Juhannuksena on kalakukkojen kaupungissa nuorisotyötoimikunnan ja Kalakukkonuorten järjestämät ohjelmalliset juhannusleirit ajalla 19.—21.6.70. Tervetuloa silloin tänne keskipisteeseemme. Opastuskin järjestetään oikein kädestä pitäen, sen repolainen lupaa jos on tarve. Sanasta miestä, sarvista härkää sanotaan sananlaskussa ja opastus tulee olemaan toista luokkaa kuin viime kesäinen Malminharjun juhannusopastus.

Ohjelmasta näin etukäteen paljastetaan vain Laivonsaaren ympärisoutu. Jokainen nuorten kerho voi asettaa oman kolmihenkisen joukkueen, joista yksi on niinsanottu heikompi astia. Kalakukkonuoret lupaavat olla harjoittelematta etukäteen ennen kilpailua.

Tässä tulikin mieleen yksi puute, jota eivät näköjään Savomaan nuoret komeat miehemme pysty millään korjaamaan: »Kalakukkojen kaupungista puuttuu vapaat naiset täysin». Siinä tulee yksi savolaisten kuurojen toiveista esille. Onneksi repolainen on karjalainen ja »eräät silmät tuikkivat ja huulet hurmaavimmat ovat valan vannoneet uskollisuudesta vain repolaiselle».

Suomen tytöt, ottakaa neuvosta onkeen ja tulkaa juhannuksena Laivonsaareen, jossa on yhdistyksemme kesäkoti täynnä vapaita nuoria miehiä, mutta muistakaa, että repolainen on jo isketty käpälälautaan, josta on turha yrittää vapauteen.

Juhannuksena tavataan, toivoo

Repolainen

LAHDEN LIEPEILTÄ

Meillä Lahden naiskerholaisilla on perinteellisenä tapana järjestää vuosittain laskiaisretki jonnekin. Tänä vuonna suuntasimme retkemme ennestään tuttuun paikkaan 4 km päähän, Pirttiharjuun, Sylvi ja Tauno Kaplaksen kotiin.

Laskiaissunnuntaina sää olikin erinomainen ja vallitsi hyvä hiihtokeli, mikä veti yleisöä entistä enemmän liikkeelle luontoon. Melkein kaikki Lahden ja ympäristön kuurot matkasivat Kaplaksien kotiin viettämään laskiaista. Itse talon isäntä oli ovella vastaanottamassa ja talon rouvan avustuksella vieraat riisuttiin päällysvaatteistaan. Silläaikaa kun kerhon toimihenkilöt pyörivät ja hyörivät perunasopan, laskiaisrokan ja kahvin keitossa muut vieraat istua tököttivät salissa viitsimättä edes ulkona pistäytyä. Mutta ruoka kyllä kaikille maittoi, se myöntää täytyi.

Olisi ollut viisaampaa ulkoilla enemmän, koska laskiainen kerran vuodessa on erikoinen talvitapahtuma. Kokopäiväinen ulkoilu, mäenlasku, hiihtäminen, luisteleminen ja muu reippailu talvisessa luonnossa kuuluu laskiaisen luonteeseen. Ennen vanhaan sisältyi laskiaisen viettoon aina laskiaisajelu hevosella ja reellä. Silloin myös valmistaudutiin laskiaisen viettoon jo edellisenä päivää varaamalla aamuksi ulkoiluvaatteet sekä suorittamalla mäkikelkan, sarvikelkan ja suksien huolto. Itse laskiaisen aloitimme näet aamulla mahdollisimman aikaisin, jo noin kello 3—4 tienoilla mennä huristimme liukkaita mäkiä. Sitten raikkaan ja iloisen laskiaispäivän päätteeksi söimme hernesoppaa sekä viimein pistäydyimme kuuman saunan löylyssä. Näin vietettiin lapsuudessani laskiaista. — Tavat ovat toiset nykyisin. Järjestetään laskiaisriehoja, joihin osallistuakseen ei tarvitse olla minkäänlaisen talviurheiluvälineen omistaja. On isoja jäädytettyjä »pyllymäkiä», koiravaljakkoajeluja, on tapahtumaa monenmoista.

Reippailkaamme ja ulkoilkaamme enemmän, sillä ulkoilu pitää ihmisen vuosia nuorempana. Ja vielä vihje naisille: tie kauneuteen kulkee terveitä ja säännöllisiä elämäntapoja myöten, näihin ei tupakka ja alkoholi sovi.

Lahden Lempi

KOUVOLAN KUULUMISIA

Kouvolan piirin reportteri luki »Vieteri-Villen» Hupipalstalta uudenvuodenpäätöksistä Kouvolan kohdalla: Hullu paljon työtä tekee — viisas pääsee vähemmällä. Reportteri sai ikäänkuin pienen tönäisyn omaantuntoonsa, että on varmaan tuossa mietteessä vähän perääkin. Siksipä teroitan kynääni ja kerron, että teimme syyskuun 7. pnä -69 muistettavan loppukesän retken Mikko Kokkolan taloon Voikkaan Oravalaan. Omilla autoillaan tulivat ne, kellä sellainen oli, toiset heidän »siivellään». Joku käytti linja-autoa, mutta joutui sitten kävelemään pari km ylimääräistä. Allekirjoittanut pääsi autoilija Onni Kauton kuorma-auton hytissä melko mukavasti. Perillä olivat jo toimekkaat emännät laittaneet kaikki kuntoon vieraiden vastaanottamiseksi. Oli erilaisia (ja eri kokoisia) voileipiä, kahvia kakkujen ja vehnästen kera. Vilkasta seurustelua joka puolella, kuka nyt viitsisi murjottaa niin kauniina syyskesän päivänä. Ja väkeä »oli niinkuin Iitan päiväna Tiiliruukin torilla» eli toisin sanoen meitä riitti pirttiin, kamareihin, verannalle sekä koivikkoiselle pihamaallekin. Mitään virallista ohjelmaa ei ollut, mutta muuta ohjelmointia riitti niin että muutamille tuli kiire koteihinsa. Kiiteltiin talonväkeä vaivannäöstä ja toivottiin, että saisimme tulla toistekin. Eikä meitä kielletty.

Oli meillä muutakin toimintaa. oli esitelmäpäivät keväällä ja syksyllä viime vuonna. Oli pikkujoulujuhlakin, jonne kokoontui nelisenkymmentä henkeä, kuuroja omaisineen ja ystävineen. Itse Kouvolan rovasti Pentti Heikkilä rouvansa kera kunnioitti juhlaamme läsnäolollaan ja rovasti piti puheen Impi Kolan viittomalla tulkatessa.

8.2. vuosikokouksen jälkeen pidettiin yhdistyksen YLEINEN KOKOUS. Todettiin, että kokouksessa oli ilmoitettu Kouvolan Sanomien Muistilistassa säädetyssä ajassa, joten voitiin todeta kokouksen olevan laillisesti kokoonkutsuttu ja päätösvaltainen. Asian kiireellisyyden takia ei ollut tilaisuutta ilmoittaa kokouksesta Kuurojen Lehdessä. Toimistonhoitaja Impi Kola selosti, että oli saanut kutsun 28.1. 1970 pidettävään kokoukseen, Kouvolan Työnvälitystoimiston Neuvontaosastolta suuntaa antavaan neuvottelutilaisuuteen ns. suojatyöpajahankkeesta. Hanke on vasta suunnitteluvaiheessa ja nyt pidetyssä Kouvolan Kuurot ry:n yleisessä kokouksessa Suojatyöyhdistyksen perustavaan kokoukseen valittiin edustajiksi Impi Kola ja Sylvi Tuominen. Myöhemmin tulleessa kirjelmässä ilmoitettiin, että em. perustava kokous pidetään 13.3.-70 Kouvolan Työvoimapiirin huoneistossa Virastotalossa.

— Niin että on toimintaakin ollut ja pitäisihän sitä vähän toitottaa maailmallekin, eikä elellä hissun kisuun, ettei kävisi ensi vuonna samalla tavalla, kuten viimeksi, punnittaessa aikaansaannoksia. Hei sitten! Ja terveisin

Impi Franselia

SAVONLINNAN SANOMAT

Kokoukset, varsinkin yhdistysten vuosikokoukset, ovat tärkeitä värikkäitä hetkiä kuurojen muuten niin harmaassa elämän vaelluksessa.

Oli taas kaduilla ja kujilla kuulunut kuulutus, että kokous pidetään silloin ja silloin siinä ja siinä paikassa, sillä ja sillä kellonlyömällä.

Kun korveneläjän silmään pisti vielä ilmoitus tässä maan joka kolkkaan leviävässä lehdessä, että Savonlinnan Kuurot r.y. kokous on 15.2., niin tuona ikimuistettavana aamuna korveneläjä heitti ryysyt niskaansa ja otti apostolin kyydin muutaman km. päässä olevalle valtaväylälle, joka johtaa suuren maailman riemuihin jos murheisiinkin, vaikka Roomaan. Sanotaanhan: kaikki tiet vievät Roomaan.

Korveneläjää hieman peloitti. Mutta matka taittui mukavasti kun muisti hyräillä lapsuudessa opittua laulua: Maan korvessa kulkevi lapsosen tie, häntä ihana enkeli kotihin (kaupunkiin) vie.

Ei monikaan taida tietää, että täällä päin on paikka, jonka nimi on Kissala. Mutta ei nimi miestä pahenna. Tässä tapauksessa sitä isänmaamme kämmenenkokoista maa-alaa, jossa Kissala sijaitsee. Kissala on paikka Kymen ja Pohjois-Karjalan läänin rajamailla. Sieltä haarautuu tiet jokaiseen ilmansuuntaan.

Tuli vilu siinä Kissalan tienhaarassa odotellessa onnikkaa, kun ei ollut kissaturkkia. Ei auttanut muu kuin hyppiä tasaväpälää kuin se laajalti tunnetun Meksikon pikajuna-nimisen laulun vanhapiika.

Tulihan se onnikka viimein. Ja maa oli autio ja tyhjä, tuo lause luomiskertomuksesta tuli mieleen kun onnikassa oli vain rattia vääntelevä kuljettaja.

Kaikki loppuu aikanaan, niin myös tyhjän ja aution auton katseleminen. Korveneläjä astui sopivalla pysäkillä keskelle levotonta monien ihmisten toiveitten ja unelmien ihmemaata, kaupunkia. Samalla hetkellä astui läheisestä ovesta raikkaaseen ulkoilmaan kaksi elämänsä keväässä olevaa mini-hameessa ja pitkävartisissa muotisaapikkaissa sipsuttelevaa missiä katukuvaan. Kun misseillä oli matka samaan suuntaan, korveneläjä jäi heidän taakseen ja lepuutti silmiään luojan hienoimman ja kauneimman taideteoksen, naiskauneuden, katselemisella ja kuunteli missien korkojen kopinaa kylmään katukiveykseen ennenkuin »häpeissään» livahti kulman taakse Possenkadulle, jossa kokous oli.

Vielä näkemänsä naiskauneuden lumoissa ja onnen kiilto silmissään korveneläjä partaisena ja kuluneet ryysyt niskassaan astui kokoussaliin. Siellä hän koki järkytyksen, kun ensimmäisenä tervehtijänä oli Nikolai I. Ei tosin suuren itäisen naapurimaamme entinen keisari Jumalan armosta ja Suomen suuriruhtinas Nikolai. Vaan aivan tavallinen Nikolai. Monethan tuntevat L-rannan Kuurot r.y. puuhamiehen Nikon, sen joka kokousten väliajoilla hoitelee tupa-kallen virkaa ja itse tupruttelee sikaareja.

Prillit silmillä Nikolai yhdessä parta-Juhanin kanssa koulitulla rutiinilla tarkasti tilit. Piirsi puumerkkinsä tarkastuksen päätteeksi numeroitten alle, merkiksi että tilit on tarkastettu.

Kun v.t. puh.joht. Korhosen Eino oli lausunut muistosanat ajasta iäisyyteen siirtyneen yhdistyksen monivuotisen (18 v.) puheenjohtaja Torsti Bergin muistolle ja avannut kokouksen, valittiin nuijan koputtajaksi Nikolai. Pännän pyörittäjäksi kelpuutettiin itse korveneläjä.

Kun yhdistyksen monivuotinen rahaministeri tunnetulla taidollaan levitti tilikirjat ja luetteli yhdistyksen mahtavat rahavarat, pankkitalletukset ja osuuskirjat ja laski mitättömät velat, ilmeni, että yhdistyksen varat alkaa 17 numeroisella luvulla jonka perässä on muutama nolla. Tieto sai monen silmään samanlaisen kiillon kuin on ihmisellä, joka yrittää salaa ostaa valtion monopolimyymälästä ilolientä.

Ihmekö tuo rahavuori! Yhdistyksellä on ollut onni saada joukkoonsa finanssinero, joka jollain poppakonstilla sai markan poikimaan. Ja tunnettu tosiasia on että raha virtaa rahan luo.

Puheenjohtajaksi v. 1970 valittiin v.t. puh.joht. Eino Korhonen. Nyt vakinaiseksi.

Johtokuntaan: Muhosen Kaarina, Mikkosen Antti, Pulkkisen Helmi ja Poutasen Elma.

Kokousedustajaksi liiton vuosikokoukseen tuli valituksi rahaministeri Muhosen Kaarina ja varalle Pitkäsen Katri. Korveneläjä esitti vuosikokoukselle, että hänet hyväksyttäisiin »eukkonsa» kanssa yhdistyksen jäseneksi. Nikon ehdotuksesta asia siirrettiin uuden johtokunnan harkittavaksi.

Julistaessaan kokouksen päättyneeksi Nikolai pamautti nuijalla niin voimallisesti että hänen käteensä jäi vain nuijan varsi. Se oli kuin piste I:n päälle.

Korveneläjä seurasi sivusta uuden johtokunnan kokousta. Siinä puitiin monta asiaa, mm. käsiteltiin jäsenanomus, joka kaikkien tyytyväisyydeksi pienen sanaharkan jälkeen hyväksyttiin. Näin pääsi korvessa eläjä täysivaltaiseksi jäseneksi ja osalliseksi yhdistyksen jakamasta sivistyksen siunauksesta. Hän tunsi kuinka riemu täytti hänen palelevan sydämensä.

Johtokunnan kokouksen lopussa tapahtui inhimillinen erehdys, kun puheenjohtaja pyysi vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajina toimineet henkilöt piirtämään nimensä johtokunnan kokouksessa laaditun pöytäkirjan alle, ja pyydetyt henkilöt suuressa viisaudessaan piirsivät puumerkkinsä. Korveneläjä ei uskaltanut mennä asiasta huomauttamaan. Sehän on »herrojen» asia.

Korvessaeläjä sai tehdä osan paluumatkaa itsensä Nikolain autossa. Nikolain kruununperillinen hoputti Nikolai I ajamaan lujaa. Ja Nikolai I ajoi tuhatta ja sataa, niin että korveneläjää hirvitti.

Kotona korvessa hän joutui tekemään tilia »tupahirmulle». Mitä sitten tapahtui se on eri juttu.

Y. Silventoinen

Urheiluosastoon tarkoitetut kirjoitukset ja ilmoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 7. päivään mennessä os.: Kuurojen Lehti, Lokero 62, Hämeenlinna.

Suomi voitti Ruotsin hiihtomaaottelussa

Hiihtomaaottelun järjestettäväkseen oli saanut Oulun Ryhti, joka vei koko kilpailut läpi tyydyttävästi. Kilpailupaikkana oli Virpiniemi, joka muuten on vilkas turistien hiihtokeskus ja siksi olisi tarvittu jossain paikoin enemmän järjestysmiehiä. Eräässäkin paikassa lapset ja aikuiset laskivat mäkeä kilpaladun poikki eikä voitu välttää onnettomuutta erään ruotsalaisen kohdalla. Hänen juuri tullessaan mäkeä alas tuli toiselta mäeltä pikku poika ja törmäsi ruotsalaiseen hiihtäjään, onneksi ei tarvittu paareja. Tämä välikohtaus puolestaan pani vauhtia järjestysmiehiin, paikka eristettiin köysillä.

— Ruotsalaiset saapuivat lentokoneella Ouluun, kentällä oli vastaanottamassa ruotsalaisia hiihtäjiä SKUL:n varapuheenjohtaja Esa Kauppinen ja paikallisen yhdistyksen puheenjohtaja Boris Ström.

— Suomen ja Ruotsin hiihtäjät majoittuivat Hotelli Tervahoviin, sieltä kilpailupaikalle kuljetus tehtiin Ryhdin jäsenten pikkuautoilla. Kaikki kilpailijat olivat tyytyväisiä kaikkeen järjestelyyn ja muuten koko kilpailuun.

— Ennen kilpailuja saivat ruotsalaiset tutustua hiihtomaastoon ja latuun. Sään ollessa leudon tuotti voitelu hiihtäjille vaikeuksia. Ruotsalaisia opasti Kauko Hökkä, joka veti ruotsalaisia laihkahkoon tyyliin, kuten ruotsalainen huoltaja sanoi, kun näki Hökän vauhdin toisenlaisena viestihiihdossa.

— Viestinhiihdossa ensimmäisenä lähtijänä oli Kari Saarikoski, hän hävisi ruotsalaiselle yli minuutin, toisena viestinviejänä oli Kauko Hökkä, joka meni rivakasti, tavoitti ruotsalaisen ja kuroi etumatkaksi kolme minuuttia ja sitten lähti Timo Karvonen, joka hänkin hiihti voimakkaasti ja tuli maaliin ennen ruotsalaista, joka hävisi Karvoselle viisi minuuttia.

— Viestinhiihdon jälkeen alkoi illalla sataa voimakkaasti vettä ja lämpöasteita oli illalla noin 2 astetta. Sunnuntaina aamuyöllä alkoi ilma kylmetä ja se jäädytti lumen. 30 km:n hiihdon alkaessa oli keli hankikeli, voiteluvaikeuksia ei ollut. Kolmenkympin hiihtoon Suomi asetti Kauko Hökän, Eino Kolun ja Timo Karvosen, ruotsalaisten puolestaan pannessa kilpailuun kaikki viisi hiihtäjäänsä. Hökkä, joka joutui lähtemään toisena ruotsalaisen jälkeen tavoitti hänet heti puolimatkassa ja johti kilpailua alusta loppuun eikä hän ollut yhtään uhattuna. Toiseksi tullut ruotsalainen hävisi Hökälle yli 2 min. Timo Karvonen tuli kolmanneksi, ennen näitä kilpailuja hän on ollut vuoteen omana flunssan takia ja näkyi kyllä, ettei Timo ollut parhaassa kunnossa. Eino Kolu sijoittui 5:ksi ennen kolmea ruotsalaista, jotka jäivät pitämään peräpäätä.

— Oli odotettu Norjankin mukaantuloa, mutta olivat ilmoittaneet, etteivät tule rahavaikeuksien takia. Joten koko kilpailuista muodostui tynkäkilpailut.

— Kauko Hökkä, joka muuten hiihti ensimmäistä kertaa kolmekymppiä, sanoi, että se oli häneltä mukavasti mennyt, koska sai tietää johtavansa koko hiihtoa, se suorastaan antoi uusia voimia ja siten hän kesti kilpailun. Maaliin tullessa kyllä oli pojalta voimat äkkiä tipotiessä ja jalat vapisivat kun piti pitää jalat hiihdon aikana vakaina jäisellä ladulla.

— Hissillä ylös, hissillä alas, ylös, alas. Sellaisen yön vietti Suomen joukkueen johtaja hotellissa. Syynä oli, ettei kaksi hiihtäjää saapunut perjantaina, se pani myös Ruotsin joukkueen huoltajan naaman vakavaksi. Seuraavana päivänä kaksi tuntia ennen kilpailujen alkua, soitetaan Hämeenlinnaan toiminnanjohtajaa ei tavoiteta, tulee sähkösanoma, lentää nurkkaan, ei ollut mitään erikoista. Tulee kysymys: peruuttaako koko kilpailut, mikä skandaali, lähdetään autoille, toiset vielä yrittävät tavoittaa Hämeenlinnasta puhelimeen Jarmo-setää, ei vastata. Kadulla hälistään, juostaan, tullaan sanomaan: pojat tulivat, puhelu peruutetaan. Pojilta tiukataan: missä viivyitte; sanoivat, työnantajat eivät antaneet poissaololupaa työstä, oli kiirettä. Saivat kuitenkin pikkuisen satikutia kun eivät ilmoittaneet tulevansa kilpailupäivänä. Suotta huolestuttiin ja valvottiin aamutunneille asti ja suotta käytimme hissiä ylös, alas ja ylös, alas.

Kauko Hökkä Oulun Iistä, maaottelun paras hiihtäjä, vaikka onkin vielä juniorin kirjoissa. Jokohan jälleen alkaa Suomelle mitalikausi Sveitsin Adelbodenissa, siellähän seuraavat talvimaailmankisat pidetään vuoden 1971 tammikuussa.

KUOPIO JOHTAA KUNTO-KILPAILUA

SKUL:n kuntoliikuntakilpailussa on Kuopion Kunto ottanut kärkipaikan aivan vakuuttavalla tavalla. Kuopiossa ovat innostuneet kokoamaan kuntopisteitä uimalla, muualla on hiihto ja osittain myös kävely ollut harrastuksena. Laimealta vain vaikuttaa eräiden seurojen kuntoliikuntatoiminta, mutta toisaalta siihen saattoi vaikuttaa helmikuun kovat pakkaset. Eräät seurat mm. Helsinki ja Turku, eivät ole antaneet elonmerkkiäkään liikunnan tältä saralta. Epäviralliset tiedot kuitenkin kertovat, että Helsingissä on kuntoiltu oikein voimalla. Kunhan muistaisivat myös lähettää raporttinsa liittoon.

Poissa ovat myös eräät pikkuseurat, kuten Kokkola, Pietarsaari ja Kymenlaakson Tähti, joilla juuri olisi mahdollisuus kiilata Kuopion edelle. Toivottavasti näissäkin seuroissa herätään vielä kuntoilemaan.

Tavoitteeksi kaikille seuroille: vähintään yksi kuntoliikuntatilaisuus viikossa, mieluummin kaksi tai kolme. Jäsenistö on saatava mukaan kävelemään ja hölkkäämään.

Tammi—helmikuun tilanne:

1. Kuopio	2,600	pist.
2. Vaasa	0,566	»
3. Tampere	0,457	»
4. Mikkeli	0,457	»
5. Hämeenlinna	0,410	»
6. Lahti	0,255	»

Yhteensä järjestivät em. seurat 29 kuntoliikuntatilaisuutta, joissa oli osanottajia 172.

Viesti 3x10 km:

1) Suomi (Kari Saarikoski 48,17, Kauko Hökkä 43,15, Timo Karvonen 43,54) 2.15,26, 2) Ruotsi (Lars-G. Lundström 47,03, Sven-Erik Bohlin 47,52, Sven-Å. Norberg 46,47) 2.21,42.

30 km: 1) Kauko Hökkä 2.00,55, 2) Sven-Å. Norberg 2.02,38, 3) Timo Karvonen 3.03,47, 4) Rune Nykvist 2.05,18, 5) Eino Kolu 2.05,36, 6) Lars-G. Lundström 2.07,10, 7) Sven-Erik Bohlin 2.11,59, 8) G. Kolstedt 2.20,12.

Loppupisteet: Suomi 16—Ruotsi 10.

POHJANMAAN KUUROJEN HIIHDOT

Oulussa järjestettiin 1 päivänä maaliskuuta Pohjanmaan kuurojen yhdistysten väliset hiihtokilpailut. Kilpailut pidettiin Oulujoen Sankivaaran maastossa. Kilpailun voitti Oulu, saaden kolmannen perättäisen kiinnityksen kilpailtavaan pokaaliin ja näin ollen pokaalin omakseen. — Tulokset:

Yleinen 10 km hiihto: 1. Kauko Hökkä Oulu 51.26, 2. Kari Saarikoski 52.17, 3. P. Ihamäki Vaasa 1.03.03, 4. S. Ylivarvi Vaasa 1.03.09, 5. Jorma Liimatainen Oulu 1.08.54, 6. J. Porko Vaasa 1.14.45.

Naisten 5 km hiihto: 1. Terttu Suutari Oulu 35.59, 2. R. Puumala Kokkola 36.25, 3. T. Hyyrynen Seinäjoki 37.08, 4. Marja Rahkola Oulu 37.58, 5. S. Karjalainen Oulu 38.22, 6. Pirkko Pähtilä Vaasa 42.12, 7. Ethel Tarvonen Vaasa 44.29.

Ikämiesten 5 km hiihto: 1. P. Pelkonen Oulu 25.04, 2. V. Heikkilä Oulu 29.28, 3. Alf Bjong Pietarsaari 29.30, 4. S. Lidsle Kokkola 32.03, 5. B. Södergårg Vaasa 32.04, 6. Heino Niemelä Vaasa 33.07.

Joukkuetulokset:

1. Oulu	1.52.29
2. Oulu	2.16.00
3. Vaasa	2.17.19
4. Vaasa	2.20.45

JALO VOITTOISA VIESTINHIIHDOSSA TAMPEREELLA

Tampereen Kuurot Urheilijat järjesti helmikuun 14 päivänä kansalliset viestinhiihtokilpailut Kaupin maastossa. Viesti oli ns. sekaviesti sisältyen siihen seuraavat osuudet: naisten 3 km, nuorten 10 km, ikämiesten 5 km ja yleinen 10 km.

Tulokset:

1. Jalo I (Marja Kulmala 11.05, Pasi Niemelä 43.20, Reino Sandholm 24.37, Eino Kolu 39,15) 1.58.15.

2. Jalo II (A-R. Liimatainen 13.15, Reijo Rieppo 47.12, Paavo Hantunen 24.35, Pauli Savolainen 43.52) 2.08.54.

3. TKU (Hely Sandholm 13.05, Hannu Siltanen 42.10, Toivo Ala-Kilponen 27.09, Esko Saukko 53.07) 2.15.05.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset suunnistuskilpailut järjestetään Hämeenlinnassa toukokuun 9 päivänä. Kokoontuminen klo 11 Kuurojenyhdistyksellä, Markkulantie 3 B.

Sarjat ja matkat:

M-sarja, n. 7 km.
M35-sarja, n. 5 km.
MIII-sarja, n. 4 km.
N-sarja, n. 4 km.
Kartta peruskartta 1:25 000.

Ilmoittautumiset 4.5. mennessä os: Häli r.y., Lokero 62, Hämeenlinna. Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava varataanko maksullinen kuljetus kilpailupaikalle.

Suunnistusterveisin

Hämeenlinnan Häli r.y.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset lentopallokilpailut järjestetään huhtikuun 25 päivänä klo 15 Helsingissä Mäkipellontie 9 (Etelä-Haaga). Kokoontuminen HKY:n eteen klo 14. Ilmoittautumiset on lähetettävä 22.4. mennessä os.: Martti Huotari, Vähätuvantie 4 E 54, Helsinki 39.

Helsingin Hero r.y.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset lentopallokilpailut järjestetään Tampereella Pirkanmaan yhteiskoulussa huhtikuun 11—12 päivinä. Ottelut alkavat lauantaina klo 14 ja sunnuntaina klo 12.

Ilmoittautumiset huhtikuun 8 päivään mennessä os.: Valentin Kaurela, Louhenkatu 8, Naistenmatka.

Lentopalloterveisin

Tampereen Kuurot Yrheilijat r.y.

SKUL:n Koripallomestaruuskilpailut, jotka oli tarkoitus järjestää Tampereella 11—12.4., on peruutettu. Näiden kilpailujen tilalle Tampereen Kuurot Urheilijat järjestävät kansalliset lentopallokilpailut.

SKUL:N JÄSENSEUROJEN JA TOIMIHENKILÖIDEN OSOITTEET 1970

HELSINGIN HERO ry., Liisankatu 27 A 8, Helsinki 17. Pj. Esa Kauppinen, Rapakivenkuja 4 N 94, Hki 71, siht. Martti Huotari, Vähätuvantie 4 E 54, Hki 39.

HÄMEENLINNAN HÄLI ry., Lokero 62, Hämeenlinna. Pj. Martti Salli, Nummenpää, Riihimäki, siht. J. Narmala, Lokero 62, H:linna.

JAKOBSTADS PELLAS rf., Genvägen 6 B 17, Jakobstad. Pj. Alf Bjong, Genvägen 6 B 17, J-stad, siht. Per Björkvist, Västenmalmsgatan 15, Jakobstad.

JYVÄSKYLÄN JALO ry., Kangasvuorentie 1 B 17, Jyväskylä. Pj. Paavo Jussila, Voionmaankatu 15 A 3, J:kylä, siht. Seppo Laukkanen, Kangasvuorentie 1 B 17, J:kylä.

KOKKOLAN KIRI ry., Määttälä, Kannus. Pj. Tenho Harju, Ruotsalo, Kokkola, siht. Juhani Vuotila, Määttälä, Kannus.

KUOPION KUNTO ry., Pohjolankatu 18 C 37, Kuopio. Pj. Pekka Viinikainen, Lönnrotinkatu 14—16 B 11, Kuopio, siht. Timo Luukkainen, Pohjolankatu 18 C 37, Kuopio.

KYMINLAAKSON TÄHTI ry., Kotka. Pj. Kalevi Saarinen, Koulukatu 10 D 105, Kotka, siht. Toivo Kaukiainen, Myllykylä, Hamina.

LAHDEN KUUROT URHEILIJAT ry., Aleksanterinkatu 35 A 4, Lahti, Pj. Reino Sulkanen, Aleksanterink. 35 A 4, Lahti, siht. Terttu Olkkola, Vanhatie 51, as. 23, Lahti 10.

MIKKELIN KUUROT URHEILIJAT ry., Akkavuorenkatu 5, Mikkeli. Pj. Pertti Pärnänen, Rakentajantie 28, Karikko, siht. Hilkka Mäkelä, Ratamonkatu 12 C 16, Mikkeli.

OULUN RYHTI ry., Koskitie 19 a, Oulu 50. Pj. Kaarlo Kynkäänniemi, Mehiläistie 3, Oulu 55, siht. Leena Pirnes, Korvenkylä, Oulu.

PORIN KUUROT URHEILIJAT ry., Liinaharjantie 31, Pori 9. Pj. Aarne Virtanen, Presidentinpuistokatu 20 A 9, Pori 8, siht. Martti Lankonen, Liinaharjantie 31, Pori 9.

TAMPEREEN KUUROT URHEILIJAT ry., Satamakatu 1 B, Tampere. Pj. Valentin Kaurela, Louhenkatu 8, Naistenmatka, sihteeri Jorma Valli, Aaltosenkatu 31 C 22, Tampere.

TURUN VALPAS ry., Henrikinkatu 4 b, Turku 2. Pj. Erkki Yli-Petäys, Rusthollintie 9 B 42, Turku 5, siht. Sirpa Kostiainen, Lanatie 5 A 4, Turku 10.

VAASAN WELLAS ry., Teininkuja 4, Huutoniemi. Pj. Heino Niemelä, Teininkuja 4, Huutoniemi, siht. Erkki Tuliniemi, Rauhankatu 36, Vaasa.

Suomen Kuurojen Ampumaseura r.y:n osoite: Hiihtomäentie 46, as. 13, Helsinki 80. Puheenjohtaja: Carl-Eric Martola, Hakamäki 4 F 81, T a p i o l a. Varapuheenjohtaja: Sulo Ikola, Tolarintie 11 P 100, Helsinki 40. Sihteeri ja rahastonhoitaja: Pentti Laurila Hiihtomäentie 46, as. 13, Helsinki 80.

YLEISURHEILUN MAAILMANTILASTOA V. 1969

110 m aitajuoksu:

1. Liszewski, T. Puola 15,5, 2. Lewandowski, R. Puola 16,5, 3. Ruf, H. L-Saksa 19,6.

400 m aitajuoksu:

1. Liszewski, T. Puola 56,9, 2. Lenz, H. L-Saksa 57,8, 3. Lechman, J. Puola 58,3, 4. Lewandowski, R. Puola 58,5.

100 m:

1. Hilger, U. L-Saksa 11,1, Kraws, S. Puola 11,1, 2. Domanski, M. Puola 11,2, 3. Stier, O. L-Saksa 11,3, Zybell, W. I-Saksa 11,3, 4. Deml, F. I-Saksa 11,4, *Hannu V. Suomi* 11,4, 5. Zbroja, A. Puola 11,5, 6. Dewitz, P. L-Saksa 11,6.

UUDET MAAILMANENNÄTYKSET

CISS on hyväksynyt seuraavat maailmanennätykset:

400 m 48,0 Stepcenko N. Nl 13.8.69 Belgrad.

110 m aidat 14,3 Skomorokhov V. Nl. 13.8.69 Belgrad.

400 m aidat 51,4 Skomorokhov V. Nl 11.8.69 Belgrad.

3000 m est. 9.19,0 Adam K. Puola 10.8.69 Belgrad.

4x400 m 3.16,6 Neuvostoliitto 13.8.69 Belgrad.

4x100 m 42,1 Neuvostoliitto 12.8.69 Belgrad.

Korkeus 198 Foster H. USA 10.5.69 Washington.

Pituus 715 Hannu V. Suomi 12.8.69 Belgrad.

3-loikka 15,27 Judelevitch Nl 11.8.69 Belgrad.

Kuula 15,79 Henriksson B. Ruotsi 31.5.60 Örebro.

Kuula 15,83 Henriksson B. Ruotsi 10.8.69 Belgrad.

Kiekko 48,86 Thomas H. USA 11.8.69 Belgrad.

5-ottelu 3182 Bogdanov Nl 10—11.8. 69 Belgrad.

Naisten uudet ennätykset:

80 m aidat 11,6 Ivanova N. Nl 13.8. 69 Belgrad.

400 m 58,0 Windbrake L-Saksa 5.6.69 Aachen.

1500 m 4.50,2 Windbrake R. L-S 11.8.69 Belgrad.

800 m 2.11,5 Windbrake R. L-S 13.7. 69 Mettman.

Korkeus 155 Tatarinova E. Nl 10.8. 69 Belgrad.

200 m:

1. Hilger, H. L-Saksa 22,1, 2. Zybell, W. I-Saksa 22,4, 3. Krawsz, S. Puola 22,6, 4. Pollakowski, G. I-Saksa 22,9, 5. Zbroja, A. Puola 23,0, 6. Seidel, B. I-Saksa 23,4.

400 m:

1. Pollakowski, G. I-Saksa 49,8, 2. Zybell, W. I-Saksa 50,3, 3. Kosmala, A. Puola 51,4, 4. Schultz, P. I-Saksa 51,7, 5. Torster, J. I-Saksa 51,8, 6. Sillvervall, J-E. Ruotsi 52,2.

800 m:

1. Zabawski, A. Puola 1.57,4, 2. Schultz, P. I-Saksa 1.57,6, 3. *Ventelä, M. Suomi* 1.58,9, 4. Kosmala, A. Puola 2.01,2, 5. *Karvonen, T. Suomi* 2.02,3, 6. Christiansen, T. Norja 2.02,4.

1.000 m:

1. *Saarikoski, H. Suomi* 2.36,0, 2. *Karvonen, T. Suomi* 2.37,8, 3. *Hökkä, K. Suomi* 2.41,9, 4. Kazdra, H. Puola 2.44,0, 5. Polejko, E. Puola 2.45,7, 6. Pozniak, T. Puola 2.45,9.

1.500 m:

1.Wrobel, K. Puola 3.59,8, 2. Brenden, R. Norja 4.00,4, 3. Zabawski, A. Puola 4.00,6, 4. Brzoska, B. Puola 4.03,3, Myran, B. Norja 4.03,3, 5. *Karvonen, T. Suomi* 4.04,5, 6. *Saarikoski, K. Suomi* 4.09,8.

3.000 m:

1. Brenden, R. Norja 8.39,2, 2. Myran, B. Norja 8.48,8, 3. *Karvonen, T. Suomi* 9.05,4, 4. *Hökkä, K. Suomi* 9.25,0, 5. *Savolainen, P. Suomi* 9.27,2, 6. Schönberg, H. L-Saksa 9.35,1.

5.000 m:

1. Brenden, R. Norja 14.58,2, 2. Wrobel, K. Puola 15.15,6, 3. Myran, M. Norja 15.16,1, 4. Kot, Adam, Puola 15.21,7, 5. Brzoska, B. Puola 15.30,2, 6. *Savolainen, P. Suomi* 15.46,2.

10.000 m:

1. Münzberger, F. I-Saksa 32.16,0, 2. Myran, B. Norja 32.17,7, 3. *Savolainen, P. Suomi* 33.46,6, 4. Andersson, L-Å. Ruotsi 35.52,0, 5. Nyqvist, R. Ruotsi 35.56,8.

3.000 m estejuoksu:

1. Brenden, R. Norja 9.16,8, 2. Kot, A. Puola 9.18,0, 3. Brzoska, B. Puola 9.27,2, 4. Trojnar, J. Puola 9.39,6, 5. Zurawski, A. Puola 10.48,0, 6. Nyqvist, R. Ruotsi 11.22,8.

25.000 m juoksu:

1. Müberger, F. I-Saksa 1.25.40,0, 2. *Savolainen, P. Suomi* 1.28.10,2, 3. Trojnar, J. Puola 1.37.26,2, 4. Schönberger, H. L-Saksa 1.38.27,4, 5. Andersson, L-Å Ruotsi 1.40.08,6, 6. Nyqvist, R. Ruotsi 1.43.54,4.

4x100 m viesti:

1. Rep. Puola Puola 42,9, 2. Kadra I Puola 44,2, 3. Kadra II Puola 45,7, 4. *Wellas Suomi* 45,8, 5. Köln L-Saksa 46,3, 6. Rep. Warszawa Puola 46,4.

4x400 m viesti:

1. Auswall I-Saksa 3.19,2, 2. Rep. Puola Puola 3.24,7.

Ruotsalaisviesti:

1. *Wellas I Suomi* 2.07,2, 2. Kamerater Idrottsf. Tanska 2.14,0, 3. *Wellas II Suomi* 2.15,7, 4. *Hero Suomi* 2.16,5, 5. Kiel L-Saksa 2.18,5, 6. *Valpas Suomi* 2.20,0.

Pituushyppy:

1. *Hannu, V. Suomi* 7.15, 2. Hilger, U. L-Saksa 6.81, 3. Deml, F. I-Saksa 6.72, 4. *Saarikoski, E. Suomi* 6.59, 5. *Laine, T. Suomi* 6.51, 6. Wnokowski, W. Puola 6.50.

Korkeushyppy:

1. Gunnerud, B. Norja 1.80, 2. *Saarikoski, E. Suomi* 1.73, 3. Fischer, S. Tanska 1.71, 4. Hammersborg, T. Norja 1.70, 5. *Siiskonen, R. Suomi* 1.69, 6. Jönsson, L. Ruotsi 1.65.

Kolmiloikka:

1. *Saarikoski, E. Suomi* 14.34, 2. Wnokowski, W. Puola 13.28, 3. Hilger, U. L-Saksa 13.23, 4. Ciechon, M. Puola 13.18, 5. Zakrisson, O. Ruotsi 12.90, 6. Piechocki, S. Puola 12.83.

Kuulantyöntö:

1. Henriksson, B-G, Ruotsi 15.83, 2. *Rantanen, R. Suomi* 14.19, 3. Hilger, U. L-Saksa 13.95, 4. Stäcker, H. L-Saksa 13.77, 5. Gaffke, S, Puola 13.20, 6. *Kaisanlahti O. Suomi* 13.00.

Kiekonheitto:

1. Sträcker, H. L-Saksa 42.06, 2. Gaffke, S. Puola 39.88, 2. Henriksson, B-G. Ruotsi 39.88, 3. Krywalski, S. Puola 38.74, 4. Artman, O. Tanska 38.09, 5. Krajniak, J. Puola 36.10, 6. Walezak, W. Puola 35.90.

Keihäänheitto:

1. Hoffmann, P. I-Saksa 57.84, 2. Stegner J. Puola 57.32, 3. *Kujala S. Suomi* 55.69, 4. *Saarikoski E. Suomi* 54.10, 5. Drzycinski, J. Puola 52.64, 6. *Jokikokko, K. Suomi* 50.03.

Moukarinheitto:

1. Garberg, O. Norja 52.22, 2. *Ottela, O. Suomi 44.80*, 3. Hanne, C. I-Saksa 39.26, 4. Kaul, J. I-Saksa 35.35, 5. Heitlindemann, H. L-Saksa 31.81, 6. Krywalski, S. Puola 31.78.

Seiväshyppy:

1. *Saarikoski, E. Suomi* 3.40, 2. *Lind, H. Suomi* 3.20, 3. *Keski-Levijoki, E. Suomi* 3.00.

JYVÄSKYLÄN Jalon vuosikokouksessa 18.1. valittiin seuran puheenjohtajaksi Paavo Jussila, johtokuntaan Anja-Riitta Liimatainen, Paavo Hantunen, Pekka Moilanen ja Seppo Laukkanen, varalle Sirkka Määttä ja Pentti Johansson. Tilintarkastajiksi valittiin Tauno Toikkanen, Kaisu Korhonen, varalle Lauri Toppila. Edustajaksi SKUL:n liittokokoukseen valittiin Paavo Jussila, varalle Seppo Laukkanen. Eri jaostoihin valittiin toimihenkilöt seuraavasti: Hiihto: Paavo Hantunen, Reino Sandholm ja Paavo Jussila. Palloilu: Erkki Hummelin, Pentti Johansson ja Tapio Laine. Yleisurheilu: Arvo Hämäläinen, Pekka Moilanen ja Antero Janhonen.

MIKKELIN Kuurojen Urheilijain vuosikokouksessa 18.1. valittiin seuran puheenjohtajaksi edelleen Pertti Pärnänen, johtokuntaan Pentti Turkki, Pentti Kakriainen, Erkki Kellman ja Hilkka Mäkelä, varalle Taimi Häyrinen ja Riitta Pärnänen. Tilintarkastajiksi Pentti Himanen ja Matti Turkki, varalle Esko Hakonen. Pääemännäksi Riitta Pärnänen.

LAHDEN Kuurojen Urheilijain vuosikokouksessa 18.1. valittiin seuran puheenjohtajaksi Reino Sulkanen, johtokuntaan Aimo Suojala, jäsenkirjuri, Terttu Olkkola, sihteeri, Tauno Tiirikka, varapuheenjohtaja, ja Hannu Suuronen sekä varalle Pauli Leikas ja Kalevi Paajanen. Rahastonhoitajana toimii Reino Sulkanen. Tilintarkastajiksi valittiin Pentti Nikula ja Pauli Kilkkilä, varalle Huvi Mattila. Eri jaostojen yhdysmiehiksi valittiin: hiihto Pauli Leikas, suunnistus Reino Sulkanen, yleisurheilu Kalevi Paajanen, palloilu Hannu Suuronen ja liikunta Terttu Olkkola.

KUOPION Kunnon vuosikokouksessa valittiin puheenjohtajaksi Pekka Viinikainen ja johtokuntaan Jussi Laaksonen, varapuheenjohtaja, Timo Luukkainen, sihteeri, Pekka Jokelainen, rahastonhoitaja ja Veikko Väätäinen, jäsenkirjuri, varalle Kauko Hirvonen ja Väinö Pelli. Emännäksi valittiin Elsa Hirvonen ja Aila Viinikainen, tilintarkastajiksi Esko Niemelä ja Åke Sohlström. SKUL:n liittokokoukseen valittiin edustajaksi Jussi Laaksonen. varalle Timo Luukkainen.

SUOMEN KUUROJEN AMPUMASEURA ry:n vuosikokouksessa 31.1. valittiin puheenjohtajaksi Carl-Eric Martola, hallitukseen Esa Kauppinen, Sulo Ikola, Osmo Entelä, Matti Liinapuro, Juhani Auvo ja sihteeriksi Pentti Laurila, Hiihtomäentie 46, as. 13, Helsinki 80.

HÄMEENLINNAN Hälin vuosikokouksessa 18.1. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi edelleen Martti Salli, johtokuntaan Ossi Ottela, varapuheenjohtaja, Jarmo Narmala, sihteeri ja rahastonhoitaja, Erkki Paavola, jäsenkirjuri ja Juhani Syvänen, varalle Matti Dianoff ja Vilho Leinonen. Emännäksi Tuula Löytylahti. Tilintarkastajiksi Ilmari Valtonen ja Mikko Valtari, varalle Erkki Heinonen. Edustajaksi SKUL:n mahdolliseen ylimääräiseen liittokokoukseen Martti Salli.

2 kpl VIKING-LINJAN

Ruotsin matkoja arvotaan Turussa 18—19 pnä huhtikuuta SKUL:n pöytätennismestaruuskilpailujen tilaisuuksiin pääsylippuja lunastaneiden kesken.

Tilaisuudet:

Kilpailut	18.4. klo 12
Illanvietto	18.4. klo 19
Kilpailut	19.4. klo 12

Kaikki tilaisuudet Kuurojentalossa Henrikinkatu 4 b. Kaikki liput oikeuttavat arvontaan.

Turun Valpas r.y.

VAASAN Kuurojen Urheiluseura Wellaksen vuosikokouksessa 24.1. valittiin seuran puheenjohtajaksi edelleen Heino Niemelä, johtokuntaan Pirkko Pähtilä, B-E. Södergård, Per-Erik Jåfs, Erkki Tuliniemi, Vuokko Nurmi, Teuvo Taimisto, varalle Jorma Saarijärvi, Jan Porko ja Margareta Lassfolk. Tilintarkastajiksi valittiin Alf Södergård ja Arvo Koskela, varalle Paul Ahlskog ja Risto Koivula. Huvitoimikuntaan valittiin B-E. Södergård, C. Finskas, Jorma Saarijärvi, P-E. Jåfs, Pirkko Pähtilä, Vuokko Nurmi ja Jan Porko. Urheiluohjaajaksi Harri Niemelä.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Teuvo Taimiston, sihteeriksi Erkki Tuliniemen, rahastonhoitajaksi Heino Niemelän. Seuran kirjeenvaihto puheenjohtajalle Heino Niemelälle Teininkuja 4, Huutoniemi.

PIETARSAAREN Kuurojen Urheiluseura Pellaksen vuosikokouksessa valittiin puheenjohtajaksi Alf Bjong varapuheenjohtajaksi Paul Lindberg, sihteeriksi Per Björkvik, rahastonhoitajaksi Ole Sandström, jäseneksi Karin Kronlund, varalle Yngve Sundell ja Astrid Bjong. Tilintarkastajat: Anton Hellöre, Arvid Jansson, varalle Aili Lindberg ja Raija Sundell. Jäsenkirjuri: Ole Sandström. Emäntä: Karin Kronlund.

SEURAKÄTGUMJUKTGÅ

TIDSKRIFT för DÖVA

N:o 4 1970

Helsingin Hero r.y. Lentopalloottelujen jälkeen naamiaiset ja illanvietto HKY:n huoneistossa 25.4. klo 20. Ohjelmassa mm. filmiesitys lentopallosta, luento samasta aiheesta, puhuja Suomen lentopalloliitosta. Lisäksi naamiaisten parhaat puvut palkitaan.

Tampereen Kuurot Urheilijat r.y. Illanvietto koripalloilun merkeissä huhtikuun 11 päivänä klo 19 Tampereen Kuurojen Yhdistyksellä, Satamakatu 1.

Kyminlaakson Tähti r.y. Vappuiltamat työväentalon kerhohuoneistossa huhtikuun 30 päivänä klo 18.

Oulun Ryhti r.y. Vappujuhla huhtikuun 30 päivänä klo 19 Kuurojentalossa. Luvassa vilkasta ohjelmaa. Tervetuloa Pohjolan vaikoiseen kaupunkiin viettämään vappua.

Jyväskylän Jalo r.y. Vapunvastaanottajaiset huhtikuun 30 päivänä klo 19 Puutarhakatu 10 B:ssä. Ohjelma on monipuolinen ja hauska. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Hämeenlinnan Häli r.y. Kansallisten suunnistusten päätteeksi illanvietto Markkulassa 9.5. klo 20. Kilpailujen palkintojenjako. Seuraavana aamuna matkataan sakilla Heron kansallisiin suunnistuksiin.

Jyväskylän Jalon alajaosto, kalastuskerho, järjestää kaikenikäisille harrastajille pilkkiongintakilpailut huhtikuun 19 päivänä Säynätsalossa, Majaniemen kesähuvilalla. Kilpailu alkaa klo 9.00 ja päättyy klo 13.00. Toivotaan myöskin naisiakin mukaan. Hyvät palkinnot odottavat kilpailijoita. Kokoonnutaan linja-autoasemalle sunnuntaina 19.4. klo 8.00.

Jalo järjestää 18 päivänä huhtikuuta illanvieton Puutarhakatu 10 B:ssä. Ohjelmassa on muunmuassa viime vuoden Säynätsalon pilkkiongintakilpailujen filmiesitys. Ohjelma alkaa klo 19.00, tervetuloa tilaisuuteen.

Vårt tolknät

Vårt tolknät är för litet. Det räcker inte till för det behov av tolkar behärskande teckenspråket som finns hos de döva i deras dagliga liv. I detta sammanhang behövs inte någon grundligare bevisföring för det är ju välkänt både för döva och hörande hur svårt det är för döva i kontaktsvårigheter att få ens ett hjälpligt bistånd.

Speciellt viktigt med tolkar behärskande teckenspråk är det vid rättssaker. Förbundet har för några år sedan till justitieminsiteriet överlämnat en lista över personer som behärskar teckenspråket och som är redo att att komma när de behövs vid rättsmål. För att få listan tidsenlig granskades den senaste år med det resultatet att listan nu omfattar 24 namn. Listan sändes till justitieministeriet detta år i januari och samtidigt framställde förbundet att staten skulle ersätta tolkarna för resekostnader och ge dem skäligt arvode vid rättsfall. Justitieministeriet lovade ge den nya tolklistan omedelbart vidare till domstolarna och att upprätta stadgar om tillräcklig ersättning för tolkarnas tjänster vid omnämnda tillfällen. När man ser på tolklistan finner man att där finns 4 präster, 8 församlingssystrar och 12 andra personer. Tolkarna bor på 12 olika orter, de kan därför endast betjäna större samhällen. Detta är ett mycket otillfredsställande förhållande.

Det finns flere tolkar som behärskar teckensspråket än dessa här nämnda men deras förmåga hinner inte till vid mera fordrande förrättningar. I alla händelser har vi för få tolkar i vårt land.

Det behövs medel för att utbilda goda tolkar. Det är inte i en handvändning man lär sig teckna, därför får kurserna inte vara korta. Förbundet har varje år ordnat kurser som räckt några dagar eller en vecka, men de har varit grundkurser av förståeligt skäl och så har de uppmuntrat längre komna. Hittills har förbundet inte haft medel att ordna ordentliga kurser men insamlingen som påbörjades senaste höst har inbringat så pass mycket att det går att sätta i gång. Under inkommande vår och sommar ordnas kurser som blir mera effektiva än förut.

I detta sammanhang är det inte skäl att glömma de talrika teckenspråksklubbar som finns i olika delar av landet. Det är en glädjande företeelse att det överallt finns personer som av en eller annan orsak vill lära sig teckna och som gått beundransvärt långt. Denna verksamhet borde fortsätta och också understödas. Här kan de lokala dövföreningarna vara med.

Man måste hoppas att vårt tolknät under de närmaste åren utvecklas så det bättre än förut kan betjäna också döva i glest bebodda trakter.

Utklipp ur vår inhemska press

Etelä-Saimaa (17.1.) och Parikkalan Sanomat (21.1.) berättar i en artikel om en familj i Uukuniemi på fem personer. Artikeln heter »Innehållsrikt liv trots dövheten» och berör döva föräldrar med hörande barn. Fadern, Yrjö Silventoinen, äger ett gjuteri där han förfärdigar brunnsringar m.m. Familjemedlemmarna är de flitigaste bibliotekskunderna i hela Uukuniemi och husfaderns hobby är att skriva — han skriver kåserier i Tidskrift för döva under pseydonym. Föräldrarna avläser bra från läpparna men »hemspråket» är teckenspråket vilket barnen också behärskar.

I Karjatalous 1/70 ingår en skrivelse om Mäntsälä yrkesinstitut, där endel av eleverna är döva. Här undervisas de i lantbruk, den egentliga yrkesskolan finns i Åbo. Lärarna behärskar teckenspråket, senaste vår anordnades den tredje teckenspråkskursen för intresserade deltagare. En undervisningsreflektor är en viktig detalj i lärandet. Man konstaterar i skrivelsen att ett eget yrke är viktigt för varje ungdom, men för en invalid är det helt enkelt nödvändigt.

Satakunnan Kansa 12.1. skriver om yrkeskurser i hela landet under januari—februari som satts i gång. Bl.a. fanns en plåtslagarkurs för döva. Kursen pågår i tio månader.

Aamulehti skrev 21 & 24.1. om förnyandet av hörselskadades undervisning. Enligt uppgifter från skolstyrelsen kommer antagligen skolorna i Åbo och Kuopio att upphöra och undervisningen överföras till folkskolor i kommunerna. Regeringen har gett riksdagen en framställning att undervisningsministeriet skall få befogenhet att ge kommunerna direktiv. Sålunda att om en ort har inom 50 km radie 100.000 innevånare av samma språkgrupp skall där inrättas undervisningsclı klar för hörselskadade barn.

Kansan lehti (3.2.) berättar att hörselskadade firat sin årsdag i Mellersta Finland. Riksdagsman Aune Salama belyste de hörselskadades ställning i nutida samhället.

Dövsystern Aune Ihalainen rättade till i Helsingin Sanomat den 18.2. det felaktiga sättet som använts av en redaktör, angående ordet dövstum. Hon förklarade att artikeln var skriven i positiv anda men att orden stum och dövstum inte mera förekommer i de dövas vokabulär.

Helsingfors Dövförening firar

Den 14 mars firade föreningen sin 75-års fest med en kaffemottagning på förmiddagen. Samma kväll samlades gästerna till fest på varuhuset Stockmanns restaurang. Kören framförde under fru Eija Auvos ledning »Finlandia» på teckenspråket. Ungdomarna klädda i folkdräkter framförde sången på ett sätt som vann genklang hos publiken.

Carl-Eric Martola var kvällens marskalk och programmets speaker. Följande punkt var HDF:s ordförandes, Torsten Rikströms, hälsningstal. Han uttryckte sin glädje över att publiken infunnit sig så talrikt och önskade alla hjärtligt välkomna. Därefter framförde fru Liisa Kauppinen en dikt på sitt mjuka men effektiva sätt.

Festtalet, som höllls av skolrådet Elias Niskanen, behandlade de sociala synpunkterna och det faktum att man gått framåt också här. Förhållandena har med tiden avsevärt förbättrats. Skolrådet Runo Savisaari var tolk.

Hedersdiplom utdelades av fru Aura Ahlbäck till:

— Majoren i Frälsningsarmen Ragnhild Lönnfors för hennes arbete för de döva under en lång tid. Då fanns varken systrar eller konsulenter och hennes arbetsfält var hela Finland.

— Brigadör Meri Kruhse för 30-årig verksamhet bland döva. Ett arbete som också sträckte sig över hela landet.

— HDF:s ordförande Torsten Rikström för hans mångåriga verksamhet i föreningen. Han har med värme och uppoffrande sinne egnat sig åt föreningsverksamheten.

— Typografen Aura Ahlbäck för hennes vittomfattande arbete för döva i hela landet. Hon var grundat kulturdagarna och utvecklat den verksamheten. Torsten Rikström överräckte diplomet och uttryckte HDF:s tack.

— Direktör Paul Miettinen fick emotta Finlands Dövas Förbunds förtjänstmedalj i brons för sin mångåriga insats. Han har grundat Bridgeklubben som firar sin 20-års fest den 28 mars 1970.

Nu följde Finlands Dövförbunds hälsning genom ordföranden byggnadsrådet Runo Savisaari. Han spann vidare på tankar som skolrådet Niskanen framfört och belyste olika sidor av situationen för de döva.

Prosten Närhi, medlem i Helsingfors stadsfullmäktige och i HDF:s lokalkommitte, framförde en hälsning från Helsingfors församlingar och utlovade sociala förbättringar i framtiden.

Efter kaffeserveringen gav fru Aura Ahlbäck en kort kavalkad över föreningens historiska data. I historiken belyste hon familjen Stadius insats i verksamheten bland döva.

Till nuvarande styrelsemedlemmen i HDF, Rea Stadius, överräcktes blommor som ett tack för den insats hennes farmor, statsrådinnan Julia Stadius och hennes döve son Walter Stadius gjort som föreningens grundare. Walter Stadius' enda dotter har gått i deras spår.

Som avslutning framförde kören under fru Eija Auvo sången »Jag älskar Dig, Liv» och därefter fortsatte festen ett par timmar under en glad samvaro.

Ett varmt tack till festkommittens medlemmar Aura Ahlbäck, Rea Stadius och Carl-Eric Martola för deras utmärkta arrangemang av denna fest.

H. H-joki

TV-rutan

Världsmästerskapen i skidning var inte svåra att följa för döva. Textningen var föredömlig. Så fort skidaren visade sig i rutan kom texten också fram, som gav namn, nummer och nationalitet. Man såg också hur många kilometer var och en hade lagt bakom sig och tiderna på sekunden för dem. Det var därför lätt att med hjälp av egna anteckningar hålla reda på tävlingarna, isynnerhet 50 km som för finnarna ju blev något spännande. Det lär ha varit datamaskinen som gjorde denna noggranna textning möjlig.

Men av de aktuella programmen i februari, valdebatterna, dem fick de döva vara förutan. Döva är en liten del av väljarna, men det finns ju också mindre hörselskadade av olika grader, som inte heller hade lätt att följa valdebatterna. Det skulle vara intressant att engång få följa med vad politikerna säger och lovar. Skulle det finnas en kandidat som nångång ville vände sig till oss också.

När man nu i allmänhet får stanna utanför paneler och diskussioner var det desto intressantare att följa med Apollo-12-astronauternas resonemang som gavs i TV under deras Finlands-besök. Textningen fanns naturligtvis för att man talade engelska.

»Hunger bättre än tjurar»-programmet var tekniskt väl fullföljt. Kameran följde med Spaniens vardag, de rikas och fattigas tillvaro i

Vårens jippo

SYRE-LUNKEN för den som vill hålla hjärta och blodkärl i kondition, uppskjuta åldrandet, avlägsna överlopps kilon och trötthet. Bliv pigg och livslustig.

Principen:

är att springa i långsam lunk och endast korta sträckor. Så lungt att du utan plåga kan tala med din bredvid lunkande kamrat. Om du blir andfådd, gå! För varje gång kan du lunka längre sträckor utan att bli andfådd. Farten är inte huvudsaken — det är inte meningen att man skall bli trött. Lunka tre gånger i veckan minst 15 minuter.

Program för den överviktiga, som är över medelåldern och i dålig kondition.

1 veckan:

t.ex. på söndagen, tisdagen, torsdagen: lunka ca 50 meter — gå 50 meter sju gånger eller sammanlagt 700 m. Mellandagarna bör du gå hurtigt ungefär tio minuter och göra några avstressande rörelser och sträck på halsen, axlarna och ryggen för att avlägsna spänningarna.

2 veckan:

det samma, men en längre sträcka, 1000 meter.

3—5 vecken:

detsamma, men nu 1,500 km. Förläng lunkperioderna efterhand som det känns bäst. När din vikt är normal och konditionen god, fort sätt med syrelunken, för en veckas uppehåll sätter ner det goda resultatet.

Vid dåligt väder kan du t.ex. hoppa rep hemma eller hitta på någon annan rörelse som inverkar på hjärta och lungor på samma sätt som lunken.

LUNKAR DU TRE GÅNGER VECKAN?

Har du inte tid? Finns det ingen lämplig rutt? Är det genant att gå ut och lunka, grannarna kanske skrattar?

Konditionen rasar ner, kilona ökar. Gör nu ditt beslut, granska din dagordning så att du får 15 minuter över. .Kanske du har någon kamrat i grannskapet eller flere — i grupp är man inte generad. En liten lunkgrupp är utmärkt, man kommer iväg på bestämd tid då man vet att andra väntar.

Den svenska idrottsläkaren prof. Åstrand berättade för denna artikels författare vid näringskongressen i Prag att lunken blivit vanlig i Sverige på kort tid och att ingen är mera generad för att småspringa på gator och vägar i träningshalare. Samma tendens finns i Finland. I synnerhet på landsorten kan man se lunkare på flere håll. Och nästan alltid är de allena. Idrottsklubbar o.dyl. borde ordna grupper för människor att lunka tillsammans.

---

motsats till varandra. Nu och då fylldes rutan av text i form av slagord som gav pregnans åt det man såg.

Det fanns endast bakgrundsmusik och ingen speaker som talade. Detta skulle jag inte ha vetat om inte min »hjälpredaktör» upplyst mig. Jag kom att tänka på de många möjligheter som finns att få förklaring med till bilden. Kanske det beledsagande talet inte förklarar just det som bilden för tillfället visar, ibland har man kanske tagit med en filmstump som fyllnad i rutan medan man förklarar. Det skulle underlätta för den döve om han visste på vilket sätt talet beledsagar bilden. Förekommer i programmet ifråga en bildsvit som förklarar eller är det bilder som beledsagar talet. Om jag inte vetat att programmet saknat speaker hade jag nog inte brytt mig om att titta på det. Jag skulle haft en känsla av att någonting fattats.

Raija Nieminen

SPORT

DET ÄR NOG PÅ TIDEN

Att börja orientera nämligen. Inte bara i Helsingfors, St Michael Lahtis och Tavastehus. Det är ju bara dessa orter som skickar deltagare till SKUL:s orienteringstävlingar. Åtminstone har det varit så de senaste tjugo åren.

Det har offrats mycket utrymme i dessa spalter nästan varje år. Utan resultat — egentligen kan man nog förstå det. Denna sportgren fordrar också annat än bara några skriverier då och då. Lite annat än en orienteringskurs här och där. Sådana har ordnats, under ett par dagar i gången. Men inte har man kunnat se resultat av dem. Man kan inte lasta arrangörerna eller kursdeltagarana eller klubbarna som ordnat kurserna. Man blir inte orienterare på en dag eller en vecka. Och det är endast en god orienterare som kan föra den sporten vidare.

Hur skall det gå med Pinnebergs, kunde man fråga. Eller rättare: vad göra så också andra än ovannämnda kvartett skull gå in för grenen.

En möjlighet är den att vända sig till en klubb som har orientering som specialgren. Det är en garanterat säker utväg. Orienteringsklubbarna bidrar med en eller två utbildare, man bara skaffar en tolk och samlr deltagare. Det kan on arrangerande klubb göra. När läraren under två veckors tid först redogjort grundligt för teeknena på kartan och kompassens olika knep och ordnat ett par lätta övningstävlingar, så är början gjord. Man måste också i fortsättningen ty sig till lärarens eller specialklubbens hjälp: en gång i veckan under vår sommar och höst bör lättare övningstävlingar ordnas. Därefter gradvis svårare tills deltagarna kan delta i specialklubbens egna övningstävlingar.

Detta är vägen.

Men varför börja orientera. Vi har ju allmän idrott, skidning. Vi har bordstennis och korgboll. Och skytte. On vi nu börjar också orientera, så kanske nästa fordran är fäktning, 5-kamp, simning, brottning, skrinning . . .

Detta påstår kanske någon som tycker sig vara fiffig.

Man har också tidigare varnat för splittring av idrottsverksamheten. Man borde koncentrera sig på gamla »paradgrenar», skidning och allmänna idrotten. Jag är av samma åsikt och ändå av annan åsikt. Var och en borde få ägna sig åt den formen som intresserar. Genom att ordna möjligheter får man in flere unga i idrotten. Då händer det att någon ungdom som spelar korgboll eller bordstennis får lust att försöka sig på 100 meter, se hur snabbt han kunde göra det. Alltså: om man får sådana, som inte är särskilt intresserade av idrott, att försöka sig på orientering, kanske han då också senare prövar sina krafter på att löpa långdistanser eller att skida.

Dessutom är orienteringen en perfekt metod att stärka grundkonditionen både för skidare och löpare. Nyligen berättade Esa Klinga, tränaren för våra pojkar i den inre ringen, att han systematiskt låter dem delta i orienteringstävlingarna. Deras mål är Sapporotävlingarna. Ännu ett exempel: vår toppskidare Kalevi Laurila tillhör också eliten av vårt lands orienterare. Vi skall inte glömma att vi har planer på landskamp i denna gren med Sverige.

Också här skall vi fortsätta och efter möjlighet utvidga samspelet. Därför behöver vi nytt blod.

En sak måste vi avslöja här. I reklamsyfte har den åsikten blivit utspridd att orienteringen är mycket trevlig och intressant. Det är den, men samtidigt en av de tyngsta idrottsformerna. Som tävlingsgren betraktad. Ty den fordrar bokstavligt blod, svett och tårar.

Mammaspojkar och -flickor besväre sig icke.

J. N.

ÖSTERBOTTENS DÖVA SKIDADE

I Uleåborg skidade österbottningarna den 1 mars. Det gällde en kamp mellan dövföreningarna och den hölls i Sankivaara vid Oulujoki. Uleåborg vann och fick därmed sin tredje inteckning i pokalen som de alltså får behålla. Resultaten syns på finska sidan.

WELLAS, Vasa, meddelar sin resultatlista i skidning mellan medlemmarna.

Allmänna serien 8 km: Kari Saarikoski 25.44, Jan Porko 30.23, Pertti Ihamäki 32.54, Jorma Saarijärvi 35.15.

Seniorer 4 km: Bror-Erik Södergård 15.12, Heino Niemelä 16.08.

Damer 4 km: Pirkko Pähtilä 18.50, Ethel Tarvonen 22.09, Saima Södergård 22.43.

— — —

Resultaten i hopp utan ansats: 1. Åke Nabb 145, 2. Jorma Saarijärvi 130, 3. Jan Porko 120.

SCHACK

ÖSTERBOTTENS DÖVA har hållit schackmästerskapstävlingar i Jakobstad den 21—22 februari. Jakobstads Dövas Schackklubb firade då sitt 35-års jubileum. Vasa Tilkas har skänkt en vandringspokal år 1961. Alf Bjong, Jakobstad blev bästa man och tog sin tredje inteckning i vandringspriset, som därmed tillföll honom för alltid.

Resultat: M-serien: 1) Alf Bjong JDSK 2½ p. 2) Paul Lindberg JDSK 1½ p. 3) Simo Vuorimies, Vasa, 1 p. 4) Esko Homi, S:joki, 1 p.

A-serien: 1) Risto Koivula, Vasa, 2½ p. 2) Paavo Jokinen, S:joki, 2 p. 3) Ole Sandström JDSK 1 p. 4) Olavi Nuolikoski JDSK ½ p.

B-serien: 1) Paul Ahlskog, Vasa 2 p. 2) Varma Homi, S:joki 0 p.

Vandringspokalen:

1961 Paul Lindberg Jakobstad, 1962 Jalo Nuolikoski Jakobstad, 1963 Kirsti Vuorimies Vasa, 1964 Alf Bjong Jakobstad, 1965 Alf Bjong Jakobstad, 1966 Risto Koivula Vasa, 1967 Simo Vuorimies Vasa, 1968 Paul Lindberg Jakobstad, 1969 Simo Vuorimies Vasa, 1970 Alf Bjong Jakobstad.

TACK

Helsingfors Dövas Förening tackar hjärtligt Finlands Dövas Förbund och alla de föreningar, organisationer och enskilda personer, som med gåvor, blommor och telegram hedrat föreningen på 75-års jubileet.

Helsingin Kuurojen Yhdistys — Helsingfors Dövas Förening ry.

TAVASTEHUS ordnar nationella orienteringstävlingar den 9.5. Samling kl 11 i Dövföreningen, Markkulantie 3 B.

Serier och sträckor:

M-serien, ca 7 km
M35-serien, ca 5 km
MIII-serien, ca 4 km
Damserien, ca 4 km

Karta: grundkartan 1:25.000.

Anmälningarna senest 4.5. under adress: Häli r.y. Box 62, Tavastehus.

GAMLAKARLEBY Dövas förening valde vid sitt årsmöte 18.1. följande funktionärer: Ordförande som förut Helle Hankikoski, viceordförande Tenho Harju, sekreterare Rauha Harju, kessör Urpo Rauma, suppleant Kurt Hankikoski, Tyyne Lidsle, Sigurt Lisle och Juhani Vuotila. Revisorer blev Julia Kiviniemi, Greta Haapa, suppleanter Eila Parviainen och Marja-Liisa Rauma. Representanter till förbudsmötet blev Raili Puumala med Helle Hanhikoski och Tyyne Lidsle som suppleanter. Värdinna blev Maija-Liisa Rauma med Raili Puumala och Elli Kataja som biträdande värdinnor. Ordningsmän blev Juhani Vuotila och Kurt Hankikoski och uppbördsmän Helle Hanhikoski och Juhani Vuotila. Till kommitten för den andliga verksamheten hör Julia Kiviniemi, Irja Rajala, Eila Parviainen, suppleanter Maija-Liisa Rauma och Helle Hanhikoski.

GLÖM INTE att notera i er kalender att dövföreningarna i:

— GAMLAKARLEBY ordnar kyrkodagar 18—19 april i Finska Församlingshemmet, Torggatan 41, började kl 19 på lördagen. Prostarna Heikki Hyvärinen, Lauri Paunu, Veikko Väätäinen och pastor Eino Savisaari samt fröken Julia Kiviniemi med prästerskapet från den egna församlingen ordnar programmet.

— VASA ordnar upplysningsdag den 11.4. kl 19 i Dövas Gård, Hantverkargatan 6, Brändö.

— VASA tar emot Första Maj med ett glatt program den 31.5. kl 20. Det är Wellas och Ungdoms klubben som önskar alla välkomna till Sydösterbottens huvudstad.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

Redaktör: Rea Stadius
Minna Canth gatan 1 A 11,
Helsingfors 25

De svenskspråkiga bidragen torde sändas till avdelningens redaktör senast den 7:de föregående månad.

Kuurojenyhdistysten toimihenkilöiden osoitteet

Forssa. Pj. Anna Lilja, Et. Puistokatu 24, Forssa, siht. Vilho Jalava, Härkälä, Somero.

Haapajärvi. Pj. Olavi Koiste, 5 kp., Ylivieska, siht. Mikko Haapala, Haapaperä, Nivala.

Helsinki. Oma huoneisto Liisankatu 27 A 8, Helsinki 17. Pj. Torsten Rikström, Limingantie 44 B 7, Helsinki 56, siht. Hilkka Hanhijoki, Karistimentie 1 B 45, Helsinki 92.

Hämeenkyrö. Pj. ja siht. Esteri Koskinen, Ikaalinen.

Hämeenlinna. Oma talo Markkulantie 3 B, Hämeenlinna. Pj. Jarmo Narmala, Lokero 62, Hämeenlinna, siht. Matti Dianoff, Pohjakatu 2, Hämeenlinna.

Iisalmi. Pj. Veikko Lämsä, Peltosalmi, siht. Tyyne Väätäinen, Karjalankatu 26, Iisalmi.

Imatra. Pj. Antti Jäkälä, Lasola, Lappeenranta, siht. Eino Kalpio, Kaiturinpää.

Joensuu. Pj. Hilkka Simonen, Papinkatu 18, Joensuu. Siht. Erkki Häkkinen, Tienhaara pp., Kaltimo.

Jyväskylä. Pj. Arvo Hämäläinen, Puistokatu 3 A 4, Jyväskylä, siht. Soile Hämäläinen, Puistokatu 3 A 4, Jyväskylä.

Kajaani. Pj. Matti Leinonen, Joulukatu 9, Kajaani, siht. Eeva Seppänen, Kauppakatu 29 B 15, Kajaani.

Kemi. Pj. Veikko Vettainen, Rytikatu 14 B, Rytikari, siht. Martti Hedman, Loue.

Kerava. Pj. Liisi Rannikko, Rusutjärvi, siht. Erkki Haapanen, Maalarintie 5, Kerava.

Kokkola. Pj. Helle Hanhikoski, Mariankatu 36 B, Kokkola, siht. Rauha Harju, Ruotsalo, Kälviä.

Kotka. Pj. Ella Mattila, Kukkulapolku 6 A 2, Ruonala, siht. Raija Nieminen, Kukkulapolku 6 B 16, Ruonala.

Kouvola. Pj. Mikko Kokkola, Oravala, Voikka, siht. Anna-Liisa Taikina, Savisto, Voikka.

Kuopio. Pj. Pekka Jokelainen, Savonkatu 18 B 22, Kuopio, siht. Aarne Kettu, Kotakylä, Kaavi.

Kymenlaakso. Pj. Unto Eloranta, Ylänummi, Tavastila, siht. Terttu Koskinen, 5 kp., Inkeroinen.

Lahti. Pj. Kosti Remmi, Savonkatu 1 B 10, Lahti, siht. Hannu Suuronen, Launeenkatu 9 B, Lahti.

Lappeenranta. Oma huoneisto Suonionkatu 13, Lappeenranta. Pj. Nikolai Stefanov, Suonionkatu 9, Lappeenranta 2, siht. Alli Leppänen, Eskolankatu 12, Lappeenranta.

Lieksa. Pj. Viljo Lackman, Koriseva 5, Lieksa. Siht. Kauko Eskelinen, Höljäkkä.

Länsi-Uusimaa. Pj. Herman Vikberg, Högbacka, Ekenäs, siht. Maj Dånnbäck, Hangöbyv. 24 A, Ekenäs.

Mikkeli. Oma talo Akkavuorenkatu 5, Mikkeli. Pj. Toini Hakonen, Vuorenmaa, Kälvitsä, siht. Taimi Häyrinen, Marjotaipale, Joutsa.

Oulu. Oma talo Koskitie 19 a, Oulu 50. Pj. Boris Ström, Koskitie 33 A 1, Oulu 50, siht. Annikki Ström, Koskitie 33 A 1, Oulu 50.

Pietarsaari. Pj. Alf Bjong, Genvägen 6 B, Jakobstad, siht. Anton Hellöre, Västanlidvägen 16, Jakobstad.

Pori. Oma talo Tuomarinkatu 16, Pori 2. Pj. Martti Lankonen, Liinaharjantie 31, Pori 9, siht. Rauha Eliasson, Kiertokatu 12 A 28, Pori 8.

Rauma. Pj. Hannes Tikkanen, Tarvolantie 4 A 2, Rauma, siht. Esko Päivistö, Heinästenkatu 6, Rauma.

Riihimäki. Pj. Martti Salli, Nummenpää, Riihimäki, siht. Eero Klem, Keskikatu 9, Riihimäki.

Rovaniemi. Pj. Aarno Oinas, Louhikkotie 9 C 24, Rovaniemi, siht. Hellä Inkerö, Väinämöisenkatu 15, Rovaniemi.

Salo. Pj. Sulo Rannikko, Inkere, Salo, siht. Ilmi Rannikko, Inkere, Salo.

Savonlinna. Pj. Eino Korhonen, Mäki-Muhola, Savonlinna, siht. Helmi Pulkkinen, Kalajärvi, Putikko.

Seinäjoki. Pj. Evert Viitala, Ala-Viitala, Länsiranta, siht. Aino Viitala, Ala-Viitala, Länsiranta.

Sysmä. Pj. ja siht. Nestori Nieminen, Kp. 4., Sysmä.

Säynätsalo. Pj. Niilo Lehtola, Kinkomaa, siht. Reino Sandholm, Muuratsalo, Säynätsalo.

Tampere. Oma huoneisto Satamakatu 1 B, Tampere. Pj. Matti Kattainen, Kaskitie 14 M, Tampere, siht. Niilo Rannikko, Toivonkatu 4 A 4, Härmälä.

Turku. Oma talo Henrikinkatu 4 b, Turku 2. Pj. Esko Sänkiniemi, Talinkorventie 10 A 11, Turku 19, siht. Eero Asikainen, Talinkorventie 10 A 11, Turku 19.

Uusikaupunki. (Vakka-Suomi). Pj. Paavo Niinikangas, Piuha, Masku, siht. Erkki Hovi, Villilä, Masku.

Vaasa. Oma talo Käsityöläiskatu 6, Palosaari. Pj. Erkki Tuliniemi, Rauhankatu 36, Vaasa, sihteeri Eila Tuliniemi, Rauhankatu 36, Vaasa.

Vammala. Oma talo 7 piiri, Vammala. Pj. Tauno Kuutti, Sammaljoki, siht. Heimo Valtonen, Lousaja, Sipintie 16, Vammala.

Varkaus. Pj. Eero Parviainen, Puurtila, 14 piiri, Varkaus, siht. Rauha Frondelus, Alvarintie 3, Varkaus.

KOTKAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa 15.2. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Ella Mattila, johtokuntaan Raija Nieminen, Toivo Kaukiainen, Kalevi Saarinen, Sinikka Saarinen, varalle Pentti Niiranen ja Hannele Virolainen.

Johtokunta valitsi järjestäytymiskokouksessaan yhdistyksen sihteeriksi Raija Nieminen ja rahastonhoitajaksi Toivo Kaukiaisen.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 22.2. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Toini Hakonen, johtokuntaan Pertti Pärnänen varapuheenjohtaja, Taimi Häyrinen sihteeri, Pentti Turkki rahastonhoitaja, Pentti Kakriainen jäsenkirjuri, varalle Erkki Kellman ja Hilkka Mäkelä. Tilintarkastajiksi valittiin kapteeni Onni Lantta ja tullivartija Pentti Heinonen, varalle Jaakko Väisälä ja Veikko Väätäinen. Yhdistyksen talon isännöitsijäksi Pentti Kakriainen, pääemännäksi Hilkka Mäkelä. Hyväksytystä toimintasuunnitelmasta mainittakoon kirkkopäivät toukokuussa. Ompeluiltoja pidetään entiseen tapaan. Yhdistyksen kirjeenvaihdosta vastaa sihteeri Taimi Häyrinen, os.: Marjotaipale, Kuitula.

HÄMEENLINNAN Kuurot r.y:n vaalikokouksessa 23.11. 69 valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Jarmo Narmala, johtokuntaan Kaisu Valtonen, Ossi Ottela, Juhani Syvänen ja Matti Dianoff, varalle Vilho Leinonen ja Juhani Nieminen. Tilintarkastajiksi valittiin rehtori Y. O. Vasala ja ekonomi Esko Korpimaa, varalle Reino Sjöstedt ja Timo Leikas.

Eri piirien toimikuntiin nimettiin: Lähetyspiiri: Kaisu Valtonen, Ulla Korpilähde, Lilian Sjöstedt, Marjatta Ervasti, Annikki Väisänen, Inkeri Ervasti, Kirsti Korpilähde ja Juhani Nieminen. Askartelupiiri: Elsa Lerne, Lilian Sjöstedt, Tuula Löytylahti, Reetta Narmala, Laila Ottela ja Matti Dianoff. Nuorisopiiri: Ossi Ottela, Juhani Syvänen, Juhani Nieminen, Tuula Löytylahti, Matti Dianoff ja Erkki Paavola. Kirkkoneuvosto: Annikki Väisänen, Marjatta Ervasti, Juhani Nieminen, Kaisu Valtonen ja Jarmo Narmala. Ravintolatoimikunta: pääemäntä Tuula Löytylahti, apuna Lilja Ingberg, Reetta Narmala, Tuula Paavola, Matti Dianoff ja Juhani Nieminen.

Vuosikokouksessa 8.2. 70 hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomus sekä valittiin edustajaksi liiton edustajakokoukseen Ossi Ottela.

KOUVOLAN Kuurot r.y:n vuosikokouksessa 8.2. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Mikko Kokkola, johtokuntaan Anna-Liisa Taikina, Helge Ripattila, Impi Kola, Heimo Tingander, Risto Kola, Simo Paavilainen, varalle Sylvi Tuominen ja Kauko Pohjola. Tilintarkastajiksi kirjanpitäjä Lea Tommiska ja Raija Kokkola. Järjestysmiehiksi Heimo Tingander ja Waldemar Torvasti. Emänniksi Taimi Stenroos, Helga Ripattila, Eeva Leino ja Sylvi Tuominen. Johtokunta valitsi kokouksessaan sihteeriksi Anna-Liisa Taikinan ja rahastonhoitajaksi Impi Kolan. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin Mikko Kokkola, varalle Impi Kola.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi edelleen Kosti Rammi, johtokuntaan Urho Nurminen, varapuheenjohtaja, Hannu Suuronen, sihteeri, Reino Sulkanen, rahastonhoitaja, Terttu Olkkola, jäsenkirjuri ja Aino Koskinen.

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 18.1. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi edelleen Helle Hanhikoski, johtokuntaan Rauha Harju sihteeri, Tenho Harju varapuheenjohtaja, Urpo Rauma rahastonhoitaja, varalle Kurt Hanhikoski, Tyyne Lidsle, Sigurd Lidsle ja Juhani Vuotila. Tilintarkastajiksi valittiin Julia Kiviniemi ja Greta Haapa, varalle Eila Parviainen ja Maija-Liisa Rauma. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin Raili Puumala, varalle Helle Hanhikoski ja Tyyne Lidsle. Pääemännäksi Maija-Liisa Rauma, apulaisiksi Raili Puumala ja Elli Kataja. Järjestysmiehiksi Juhani Vuotila ja Kurt Hanhikoski. Jäsenmaksujen kantajiksi Helle Hanhikoski ja Juhani Vuotila. Hengelliseen toimikuntaan valittiin Julia Kiviniemi, Irja Rajala, Eila Parviainen, varalle Maija-Liisa Rauma ja Helle Hanhikoski.

KYMENLAAKSON Kuurojen yhdistyksen vuosikokouksessa 14.2. valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Unto Eloranta, johtokuntaan Sakari Pohjola, varapuheenjohtaja, Terttu Koskinen, sihteeri, Paavo Eskelinen, jäsenkirjuri, ja Anni Eloranta, varalle Matti Kytö ja Mirjam Kytö. Rahastonhoitajaksi valittiin edelleen Unto Eloranta. Pääemännäksi Anni Eloranta, apulaisiksi Terttu Koskinen, Mirjam Kytö, Aila Ripattila ja Sakari Pohjola. Tilintarkastajiksi Pauli Sihvola ja Heino Einola, varalle Keijo Leinonen. Edustajaksi Kuurojen liiton vuosikokoukseen valittiin Unto Eloranta, varalle Terttu Koskinen.

KILPAILUKUTSU

Turun Kuurojen Shakkikerho järjestää 5x5 min. ja 15x15 min. pikapeliturnaukset kerhon 50-vuotisjuhlan yhteydessä huhtikuun 11—12. päivinä Turun Kuurojentalossa. Ilmoittautumiset os: Turun Kuurojen Shakkikerho, Henrikinkatu 4 b, Turku.

KANSALLISET SHAKKIKILPAILUT HÄMEENLINNASSA

Hämeenlinnan Kuurot Shakkipojat järjestivät kansalliset pikashakkikilpailut helmikuun 14 päivänä.

Tulokset:

M-A lk: 1. H. Moilainen Turku 7 pist. 2. E. Partanen Turku 5½ pist. 3. V. Kerminen Tampere 3 pist.

B-C lk: 1. S. Juhola Turku 12 pist. 2. A. Männistö Turku 12 pist., 3. P. Eskelinen Tampere 11 pist.

Samana päivänä pidetty Hämeenlinna—Tampere shakkiottelun voitti Hämeenlinna pistein 5½—4½.

Turun Kuurojen Shakkikerhon

50-VUOTISJUHLA

on Turun Kuurojentalon alasalissa huhtikuun 11 päivänä klo 19.30.

Tervetuloa!

TKSK

KILPAILUKUTSU

Suomen Kuurojen Shakkiliitto järjestää SM-shakkiturnauksen Helsingissä HKY:n huoneistossa Liisankatu 27 alkaen toukokuun 15 pnä klo 19 ja jatkuen 18. päivään. Lauantaina 16 pnä klo 10 alkaa II kierros. Nämä kilpailut ovat samalla karsinnat MM-kilpailuihin. Kilpailuihin voivat osallistua M-luokan pelaajat. Huom. odotamme A-luokan voittajaa mukaan koepelaajaksi Vaasasta viime pääsiäisen kilpailun jälkeen. Osanottomaksu kilpailuihin on 20:—. Osanottoilmoitukset lähetetään toukokuun 8 p:vään mennessä shakkiliiton sihteerille Edvard Saariselle, Helsinki 53, Agricolankatu 7 A 16. Tervetuloa liiton mestaruuskilpailuihin.

Suomen Kuurojen Shakkiliitto

POHJANMAAN kuurot järjestivät shakkimestaruuskilpailut Pietarsaaressa 21—22.2. Pietarsaaren Kuurojen Shakkikerho täytti silloin 35 vuotta. Alf Bjong, Pietarsaari, voitti Vaasan Tiklaksen lahjoittaman kiertopalkinnon.

Tulokset: M-sarja: 1) Alf Bjong Pietarsaari 2½ p. 2) Paul Lindberg Pietarsaari 1½ p. 3) Simo Vuorimies Vaasa 1 p. 4) Esko Homi Seinäjoki 1 p.

A-sarja: 1) Risto Koivula Vaasa 2½ p. 2) Paavo Jokinen Seinäjoki 2 p. 3) Ole Sandström Pietarsaari 1 p. 4) Olavi Nuolikoski Pietarsaari ½ p.

B-sarja: 1) Paul Ahlskog Vaasa 2 p. 2) Varma Homi Seinäjoki 0 p.

Kiertopalkintoon ovat seuraavat pelaajat saaneet kiinnityksen: 1961 Paul Lindberg Pietarsaari, 1962 Jalo Nuolikoski Pietarsaari, 1963 Kirsti Vuorimies Vaasa, 1964 Alf Bjong Pietarsaari, 1965 Alf Bjong Pietarsaari, 1966 Risto Koivula Vaasa, 1967 Simo Vuorimies Vaasa, 1968 Paul Lindberg Pietarsaari, 1969 Simo Vuorimies Vaasa, 1970 Alf Bjong Pietarsaari.

MOOTTORI

KA:n ILLALLISET LAHDESSA

Kuurojen Autojärjestö ry:n moottori-illalliset pidetään huhtikuun 18 p:nä klo 17 Lahdessa ravintola Jukolassa, Hämeenkatu 20. Illallisten yhteydessä pidetään erikseen KA:n kevätkokous. Ohjelmassa mm. filmiesitys, moottoriesitelmä ja tanssia klo 2:een.

Päivällisen menu:
alkupalat
vasikanleike
jäätelöhilloa
maito tai olut Hinta 18 mk

Päivällisille halukkaat voivat lähettää ilmoittautumiset os.: Hannu Suuronen, Myllytie 5, Lahti 5.

Kuurojen Autojärjestö ry.

Hämeen Kuurojen Moottorikerho järjestää liikenne- ja taitokilpailut Lahdessa huhtikuun 19 p:nä klo 11. Päivällisten aikana ilmoitetaan, missä kilpailut pidetään. Osanottomaksun suuruus riippuu osanottajien määrästä. Tervetuloa kilpailuihin.

Hämeen Kuurojen Moottorikerho

Markku Aro voitti Soukan jäärata-ajon

Helmikuun 15 päivänä Uudenmaan Kuurojen Moottorikerho järjesti autoileville kuuroille jäärata-ajot Soukassa. HKY:n kesäkodin luona oli jäälle aurattu 900 metriä pitkä rata. Kilpailuihin saapui 13 innokasta osanottajaa, joukossa nainenkin, jonka ajoon useimman katsojan huomio kiinnittyikin.

Kilpailun voitti Markku Aro, jolla oli ajokkinaan lainaksi saatu Morris-Mini. Aro osoitti hyvää ajotaitoa. Toiseksi tullut Roy Widberg ajoi niinikään Morris-Mini autolla. Kolmanneksi sijoittui raskaalla ja isolla Ford Taunuksella ajanut Erkki Blom. Ainoa naisajaja Kirsti Haverinen ajoi 12 parhaan ajan, mutta voitti silti kilpailun — naisten sarjassa.

Tulokset: 1. Markku Aro Hki, Morris-Mini 6.40,0; 2. Roy Widberg Hki, Morris-Mini 6.43,2; 3. Erkki Blom Ford Taunus 6.47,0; 4. Harri Nupponen Hki, VW-1300 6.50,0; 5. Pentti Thilman Tre, Opet Kadet 6.52,2; 6. Ismo Sanssi Hki, Ford Escort 7.02,8.

Naisten sarja: 1. Kirsti Haverinen, Kauniainen, Fiat 850 7.33,8.

KESÄKURSSIT

Mikäli riittävä määrä osanottajia ilmaantuu, Kuurojen Liiton kouluasiaintoimikunta järjestää kesäkuun 15—19 päivinä kesäkurssin aineina matematiikka, suomen- ja ruotsinkieli. Kurssi on opetuksen, majoituksen ja ruokailun osalta maksuton. Kurssipaikka on toistaiseksi avoin.

Ennakkoilmoittautumiset kouluasiaintoimikunnalle toukokuun 15 päivään mennessä os: Lokero 62, Hämeenlinna.

YHDISTYSKOMINKIA

Hämeenlinnan Kuurot r.y. Retki Kansanlähetyksen Lähetyskoululle Ryttylään huhtikuun 5 päivänä klo 9.30 Markkulasta. Huhtikuun 12. päivänä klo 13 perhekirkko ja klo 14.30 kuukausikokous.

Kuopion Kalakukkonuoret. Kerhonjohtajakurssi huhtikuun 11—12 päivinä Kuopion kuurojenkoulussa. Luennoitsijana Jaakko Väisälä ja Esko Sänkiniemi. Kurssi alkaa 11.4. klo 11. Illalla klo 19 illanvietto.

Savonlinnan Kuurot r.y. Yhdistyksen 25-vuotisjuhla on Sääminginseurakuntatalossa, Sääminginkadulla lähellä kirkkoa, huhtikuun 25 päivänä klo 18. Rouva Katri Pitkänen ja rovasti Veikko Väätäinen ovat lupautuneet puhujiksi. Seuraavana päivänä klo 11 samassa paikassa lähetyspäivä.

Lappeenrannan Kuurojenyhdistys r.y. Kaakkois-Suomen kuurojenyhdistysten yhteiset vapunvastaanottajaiset järjestetään Lappeenrannassa Suonioinkatu 13 huhtikuun 30 päivänä klo 19. Riemukasta ohjelmaa ja tunnetusti hyvä ravintola. Tervetuloa.

Jyväskylän Kuurot r.y:n Nuorten kerho. Illanvietto huhtikuun 11 päivänä klo 19 Puutarhakatu 10 B:ssä. Hauska ja monipuolinen ohjelma luvassa.

Kouvolan Kuurojen Yhdistys r.y. Illanvietto huhtikuun 11 päivänä klo 18 Keskuskansakoulussa.

Vaasan Kuurojen Yhdistys r.y. Valistustilaisuus huhtikuun 11 päivänä klo 19 omassa talossa Käsityöläiskatu 6, Palosaari.

Helsingin Kuurojenyhdistyksen Naiskerho. Illanvietto toukokuun 6 päivänä klo 19 yhdistyksellä.

Vaasa. Railakkaat vapun vastaanottajaiset Vaasan kuurojen talossa huhtikuun viimeisenä päivänä klo 20. Tervetuloa Etelä-Pohjanmaan pääkaupunkiin ottamaan vappu vastaan iloiten ja riemuiten. Järjestelyistä vastaavat Wellas ja paikallinen nuortenkerho.

Tampereen Kuurojen Yhdistys r.y. Vapun vastaanottajaiset railakkaalla ohjelmalla huhtikuun 30 päivänä klo 19 yhdistyksen omassa huoneistossa Satamakatu 1 B 2.

KIRKKOPÄIVIÄ

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistyksen kirkkopäivät pidetään huhtikuun 18—19 päivinä Suomalaisessa Seurakuntatalossa Torikatu 41, alkaen lauantaina klo 19. Rovastit Heikki Hyvärinen, Lauri Paunu, Veikko Väätäinen ja pastori Eino Savisaari sekä neiti Julia Kiviniemi ja oman seurakunnan papisto huolehtivat ohjelmasta.

KUOPION Kuurojen Yhdistyksen kirkkopäivät pidetään huhtikuun 18—19 päivinä Kuopiossa. Päivät alkavat lauantaina klo 18.30 kuurojenkoulussa. Sunnuntaina klo 9.30 jumalanpalvelus Tuomiokirkossa. Jumalanpalveluksen jälkeen kirkkokahvit Kallaveden seurakuntatalossa Päivärinteentie 31. (Vastapäätä uutta linja-autoasemaa). Päivien ohjelmasta huolehtivat rovasti Veikko Väätäinen ja seurakunnan papit.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen kirkkopäivät pidetään huhtikuun 25—26 päivinä Oulussa. Päivät aloitetaan lauantaina klo 19 Kuurojen talossa. Puhujaksi tulevat rovasti H. Hyvärinen ja Lauri Paunu sekä oman seurakunnan papit.

H.K.Y:n NUORTEN KERHO

toimeenpanee railakkaan

VAPPU-SHOW:n

huhtikuun 30 p:nä kello 20 Helsingin Kuurojen Yhdistyksen huoneistossa.

OHJELMA: ★ Pilanäytelmiä ★ Pantomiimia ★ Komediaa ★ Vappuhupi ★ Arvonta ★ Tanssia ★ ym.

TERVETULOA HELSINKIIN VIETTÄMÄÄN KUNNON VAPPUA!

Järjestäjä **H.K.Y:n NUORTENKERHO**

KUUROJEN LÄHETYS r.y.
Lokero 62
Hämeenlinna
Pst. 28 535 - 9

Tuloja tammi—helmikuussa

Kummipiirit

5.1.	Helvi Honka Kouvola	30,—
8.1.	Eila Koivujärvi, Pori	50,—
15.1.	Inkeri Alkio Jokirinne	50,—
4.2.	Helvi Honka, Kouvola	30,—
13.2.	Inkeri Alkio, Jokirinne	50,—

Kolehdit

12.1.	Hämeenkyrö	62,—
19.1.	Kuopio	28,80
22.1.	Vaasa	37,43
26.1.	Lahti	27,12
26.2.	Halikko	89,95

Lähetyspiirit

5.1.	Varkaus	327,—
8.1.	Lappeenranta	41,21
26.1.	Oulu	34,70
27.1.	Riihimäki	15,—
6.2.	Oulu	31,—
20.2.	Oulu	32,54

Muut tulot

29.1.	Lempi Laine, Pori, lipas	9,31
20.2.	Kodisjoen kirkkomuseon uhriarkku	9,20

Kuurojen Lähetys — De Dövas Mission r.y:n vuosikokous

pidetään Helsingissä Bulevardin seurakuntasalissa Bulevardi 16 huhtikuun 12 päivänä klo 12.

Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Ilmoitamme täten, etteivät yhdistyksemme vastaa Otto Heiskasen veloista ja muista selvittämättömistä asioista.

Kotkassa 19.2. 1970

Kotkan Kuurojenyhdistys r.y.
Kyminlaakson Kuurojen Urheiluseura Tähti r.y.

LÄHETYSJUHLAT

Kuurojen Lähetyksen valtakunnallista lähetysjuhlaa vietetään huhtikuun 11—12 päivinä Helsingissä.

Lauantaina 11.4. on lähetysilta Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä os. Liisankatu 27 A 8 alkaen 19.. Ohjelmassa on lausuntaa, filmiesityksiä, kilpailuja, arvontaa y.m. Puheita pitävät: rovasti Lauri Paunu, levikkipääll. Aune Mannila, sisar Anja Poikonen ja herra Soini Suni.

Kuurojen ja kuulevien yhteinen jumalanpalvelus pidetään Helsingin Vanhassa kirkossa klo 10.

Lähetyksen vuosijuhla alkaa klo 13.30 Bulevardin seurakuntasalissa Bulevardi 16. Juhlassa puhuvat pastori Eino Savisaari, toiminnanjoht. Jaakko Väisälä, lähetyssiht. Pentti Airikkala. Lisäksi nähdään rouva Mirja Metsämäen esittämää lausuntaa, Helsingin kuurojen kirkkonäytelmäryhmän esittämänä näytelmä ja muuta ohjelmaa.

Juhlan jälkeen on päivällinen Martta-hotellissa. Osanottomaksu on 12 markkaa ja päivällisille voi ilmoittautua juhlien aikana.

Nämä kaikki tilaisuudet ovat Helsingin keskustassa lyhyen kävelymatkan päässä linja- ja rautatieasemalta.

KUUROJEN TUKI r.y:n vuosikokous on huhtikuun 25 päivänä klo 12 Hämeenlinnassa Hämeenlinnan Kuurot r.y:n toimitalossa Markkulantie 3 B.

PAPERISAMPO OY:n varsinainen yhtiökokous on huhtikuun 25 päivänä klo 14 Hämeenlinnassa Hämeenlinnan Kuurot r.y:n toimitalossa Markkulantie 3 B.

ÅVIKIN KANNATUSYHDISTYS r.y:n vuosikokous on huhtikuun 25 päivänä klo 16 Hämeenlinnassa Hämeenlinnan Kuurot r.y:n toimitalossa Markkulantie 3 B.

Henkilöasioita

Ajokortin omaava nainen haluaa tutustua yli 30-vuotiaisiin miehiin. Vastaukset nimi. »Koti», Lokero 62, Hämeenlinna.

KIITOS!

Helsingin Kuurojen Yhdistys kiittää sydämellisesti Suomen Kuurojen liittoa ja kaikkia yhdistyksiä, järjestöjä sekä yksityisiä, jotka lahjoin, kukkasin ja sähkein muistivat yhdistystä sen juhliessa 75. vuottaan.

Helsingin Kuurojen Yhdistys — Helsingfors Dövas Förening ry.

Rakkaamme

Sulo Artturi Puumala

synt. 14. 12. 1908 Kaustisella
kuoli 11. 1. 1970 Kaustisella

Kaipauksella muistaen

Taimi ja Kauno
Väinö ja Aune perh.
Veljen lapset perh.
sekä muut sukulaiset ja tuttavat
ynnä kuurojen ystäväpiiri.

Soitteli meille tuuli jo kauan
suruviestiä hiljaa.
Katseli aikaa elämän Herra.
Saatteli rakkaamme taivaan ikikotiin.

Siunaus toimitettu 31.1.70.
Kiitämme osanotosta.

KUUROJEN AMMATTIKOULUUN

otetaan uusia mies- ja naisoppilaita ensi elokuun 15 päivänä. Oppilaat nauttivat invalidihuoltolain mukaisia etuja ja oikeuksia. Ensi syksynä sijoitetaan oppilaita metallityöosastolle ja teollisuusompelijain osastoille. Lisäksi voitaneen oppilaita sijoittaa oppisopimuksella harjoittelijoiksi teollisuus- ja käsityölaitoksiin. Maalareiksi aikovilla on mahdollisuus saada työnopetus Turun maalariammattikoulussa. Puutyöosastolle ja naisten pukuompelijain osastolle otetaan uusia oppilaita syksyllä 1971.

Hakemukseen tulee liittää virkatodistus, invalidihuoltolomakkeelle n:o 2 laadittu lääkärinlausunto, kuurojenkoulun päästötodistuksen jäljennös, invalidihuoltolomakkeelle n:o 3 laadittu sosiaalilautakunnan lausunto ja vanhempain tai holhoojan suostumus. Hakijan tulee ilmoittaa, mille ammattialalle hän mieluimmin haluaisi päästä.

Hakemukset on lähetettävä kesäkuun loppuun mennessä Kuurojen ammattikoululle osoitteella Vähä-Heikkiläntie 50, Turku 5. Kouluun hyväksytyille lähetään kirjallinen kutsu.

Turussa, 1. huhtikuuta 1970.

Rehtori Heikki Myllärі

MÄNTSÄLÄN MAATALOUSOPPILAITOKSESSA

alkavat marraskuun 2 päivänä:

3-vuotinen maanviljelys- ja puutarhakoulu, joihin otetaan oppilaiksi 17 v. täyttäneitä kuuroja miehiä ja naisia.

Hakemukset on lähetettävä lokakuun 15 päivään mennessä osoitteella: SAARENTAUS ja on niihin liitettävä: 1) papintodistus tai siviilirekisteriote, 2) lääkärintodistus, 3) oikeaksi todistettu jäljennös koulutodistuksesta, 4) alle 21-vuotiaille vanhempien tai holhoojan suostumus, 5) muut mahdolliset todistukset ja suositukset, sekä 6) kotipaikkakunnan sosiaalilautakunnan lausunto.

Selostukset kouluista, kustannuksista ja oppilaspaikoista lähetetään pyydettäessä.

Tauno Ratsula

Hämeenlinna 1970 — Kirjapaino Jaarli